

ப்ரார்த்தனா

Savitri

B H A V A N

அழயவுக் குறிப்புக்கள் எண். 42

ப்ரார்த்தனை அச்சிட்டு வெளியிடுபவர் : சாவித்ரி பவன், ஆரோவில்

சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் 605 101

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922

மின்அஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

www.savitribhavan.org

Savitri Bhavan is a unit of SAIER

(*Sri Aurobindo International Institute of Educational Research, Auroville*)

This publication has been financed by funds received through SAIER

இப்புத்தகத் தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள புகைப்படங்கள், ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னை ஆகியோரின் வாசகங்களை மறுபதிப்பு செய்ய அனுமதித்த ஸ்ரீ அபிந்தோ ஆசிரம அறக்கட்டளை மற்றும் அறங்காவலர் ஆகியோருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி

இதழாசிரியர் : தனலட்சமி, சாவித்ரி பவனுக்காக

வடிவமைப்பு : பரிஸ்மா, ஆரோவில், prisma@auroville.org.in

அச்சிட்டோர் : சுதர்சன் கிராபிகல், சென்னை

பொருளாக்கம்

சாவித்ரியல் தியானம் ஒவியங்களன் உதயம்	4
முதற்நு வரும் ஆண்மா மரக்கலத்தலைவனும் அவன் பயனமும் 10 ச. புவனசுந்தரி, ஆரோவில்	
ஆர்வம் விலக்கல் சரணாகத் சித்ரா கணபதி, ஆரோவில்	27
சாவித்ரி விளக்கம் – 28	37
சாவித்ரிபவன் செப்திகள்	60

A key to a Light still kept in being's cave,
The sun-word of an ancient mystery's sense,
Her name ran murmuring on the lips of men
Exalted and sweet like an inspired verse
Struck from the epic lyre of rumour's winds
Or sung like a chanted thought by the poet Fame.

Savitri, P.367

ஒரு பேரொளிக்கான திறவுகோல் இன்னும் ஜீவனின் குடைக்குள்ளே
வைக்கப்பட்டிருக்கிறது,
ஒரு பழம்பெரும் புதிரின் பொருளினை (உள்ளடக்கிய)
ஒளிமிக்க சொல்,
அவன் பெயர் மனிதர்களின் இதழ்களில் முனுமுனுக்கப்பட்டவாறே
இருந்தது
இறும்புது எய்தலும் இனிமையும் போன்றதொரு எழுச்சியூட்டும்
வரிகளாக
காற்றின் சலசலப்புக்கிடையே தடைப்பட்டு வெளிவரும் காவிய
இன்னிசை(யாக)
அன்றியும் தலைசிறந்த கவியின் எண்ணத்தைப் பாடும் பக்தி இசையாக.
(இருந்தது).

சாவித்ரியல் தியானம் ஓவியங்களின் உதயம்

சாவித்ரி பவனில் சாவித்ரியில் தியானம் ஓவியங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த ஓவியங்களின் கீழே அதற்கான சாவித்ரி வரிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. சாவித்ரி பவனை விஜயம் செய்யும் அன்பர்கள் இதனைக் காண இயலும். இவ்வோவியங்கள் எவ்வாறு உருவாயின என்பதை ஹருதா அவர்கள் தன்னுடைய My Savitri work with the Mother என்ற புத்தகத்தில் எழுதியுள்ளார். இதில் அன்னை அவர்கள் ஹருதாவை இப்பணிக்காக எவ்வாறெல்லாம் தயார்படுத்தினார் என்பதை விரிவாக விளக்கியுள்ளார். அதிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதியை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

செப்டம்பர் 1, 1961 என்னுடைய பிறந்த நாள். அன்னை மாடியிலிருக்கும் தியானக்கூடத்திற்கு வருமாறு என்னை அழைத்திருந்தார். எனக்கு ஒரு உறையை அளித்தார். நான் அதைத் திறந்து பார்த்த பொழுது என்னுடைய ஓவியங்கள் இரு புறமும் இருந்தன. ஒன்று “அழகின் ஆன்மா”. மற்றொன்று அன்னை என்னுடைய இதயத்தில் கண்ட அகக்காட்சி, இதை 1957ல் என்னை வரையும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அதன் கீழே ஸ்ரீஅரவிந்தரின் காவியமான சாவித்ரியிலிருந்து இந்த வரிகள் எழுதப்பட்டிருந்தன:

This golden figure ...
Hid in its breast the key of all his aims,
A spell to bring the Immortal's bliss on earth,

அன்னை சில நொடிகள் என்னையே உற்றுப் பார்த்தார். பின் அவருடைய கண்கள் மெதுவாக மூடிக் கொண்டன. அவர் ஆழந்த சமாதிக்குச் சென்றார், இந்த நிலை பத்து நிமிடங்களுக்கு மேலாக நிடித்தது. அவர் தன் கண்களைத் திறந்த பின் இவ்வாறு கூறினார்:

நான் மிகச் சிறு பிராயத்திலேயே மிக உயர்ந்த மறைஞான உண்மைகளை அடைந்துவிட்டேன். சாவித்ரியில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் எல்லாவற்றையும் நான் அகக்காட்சிகளாகப் பார்த்திருக்கிறேன். ஸித்தியாகப் பெற்றிருக்கிறேன்.

உண்மையில் சாவித்ரி காவியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள பரம வெளிப்பாடுகளை (supreme revelations) நான் பாண்டிச்சேரிக்கு வருவதற்கு முன்பே பெற்றிருந்தேன், ஸ்ரீஅரவிந்தர், ஆசிரமத்தில் ஒவ்வொரு நாள் அதிகாலை நேரத்திலும் சாவித்ரி காவியத்தை எனக்கு வாசித்துக் காட்டுவதற்கு முன்பே இவையனைத்தையும் நான் அனுபவமாகப் பெற்றிருந்தேன். நான் கண்ட இந்த அக்காட்சிகளைப் பற்றி நான் அவரிடம் கூறியதில்லை. . .

அன்னை மிகவும் இதமாக இனிமையாக சிரித்துக் கொண்டே தொடர்ந்தார்:

உயர் உலகங்களின் அழகை அற்புதங்களை நான் கண்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது அவற்றை ஓவியத்தின் மூலம் பல்வேறு வண்ணங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன் - நீல வண்ணங்கள், பொன் நிறங்கள், பிங்க் மற்றும் வெள்ளை நிறங்கள் - பேரொளியின் சில அதிர்வுகளோடு - இவையனைத்தும் இசைவோடு ஒரு புதிய உலகை உருவாக்குகின்றன.

இப்புவி மீது அப்புதிய உலகைக் கீழே கொண்டுவர விரும்புகிறேன், எனக்கு இங்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் உன் மூலம் நான் வரைவேன்.

பரம எழில் கொண்டதோரு உலகம் இருக்கிறது. நான் உன்னை அங்கு கூட்டிக் கொண்டு செல்வேன். நீ அங்கு அனைத்தையும் காண்பாய், நினைவில் கொள்வாய், பின்பு ஓவியங்களின் மூலம் அவற்றை வெளிப்படுத்துவாய்.

ஆம், ஆம் என்னுடைய விருப்பம் நிறைவேறும் - பரம எழில் அங்கிருக்கிறது, உன்னை நிச்சயம் நான் அங்கு கூட்டிக் கொண்டு செல்வேன்.

பட்டுப்பூச்சி கூட்டில் வண்ணத்துப்பூச்சி வெளிவர தயாராக இருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். அது உடனே வெளிவர வேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் மேதுவாக, படிப்படியாக வெளிவரவேண்டும். அந்த புழு கூட்டிலிருந்து வெளிவந்த பின் உன்னுடைய இலட்சியத்தை எட்டுவதற்கான போதிய ஞானம் உண்ணிடமிருக்கும்.

மீண்டும் அன்னை தன்னுடைய கண்களை மூடிக் கொண்டார் — அவருடைய இதழ்களில் மெல்லிய புன்னகை இழையோடியது. அவர் விழித்துக் கொண்ட பொழுது இவ்வாறு சொன்னார்:

என்னுடைய இருபது வயதிலேயே, உன்னுடைய வயது இருக்கும் பொழுதே நான் இறைவனை உணர்ந்திருந்தேன்!

இதோபார், அகத்தின் இறைமை என்பது சர்வவல்லமையுள்ளது, சர்வஞானமுடையது, எங்கும் நிறைந்து சர்வ வியாபியாக இருப்பது.

இந்த இறைமை, எப்பொழுதும் இடையறாது என்னுடன் இருக்கிறது — என்னை வழிநடத்திக் கொண்டு என்னை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அன்னை தன்னுடைய இனிமையான வார்த்தைகளினால் தன்னுடைய ஆசிகளை வழங்கினார் — மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது — மிகவும் உண்மையானது. அவை என்னுடைய வாழ்வில் ஒரு கோடைகால அதிகாலையில் வீசம் தென்றல் காற்று போன்று அனைத்தையும் இதமாக துடைத்துச் சென்றது. நாங்கள் சில மணித்துவிகள் தியானத்தில் இருந்தோம் அதன் பிறகு அன்னை எனக்கு மலர்களை அளித்து என்னுடைய நெற்றியில் முத்தமிட்டார். நான் அவருடைய கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு ஆர்வத்தோடு சொன்னேன்: “ஓ, நான் இன்னும் இறைவனை உணரவில்லை.” அவர் புன்னகையோடு தீர்மானமாக:

நீ உணர்வாய்.

மேலும் அவர்:

இதோ பார், இரண்டு வழிகள் உள்ளன. மறை ஞானம் என்பது ஆன்மிக ஞானத்தைக் காட்டிலும் இலகுவானது.

நான் உண்மையான ஆன்மிக விஷயங்களை இங்கு வந்ததன் பின்தான் கற்றுக் கொண்டேன். ஆனால் தூலமாக இல்லாவிட்டாலும் எல்லாமும் என்னிடமிருந்தன.

திருவுருமாற்றும் யோகம் மிகவும் கடினமானது. அதற்கு 30 ஆண்டுகளோ அல்லது அதற்கும் மேலாகவோ ஆகும்.

மறையியலுக்கு ஒரு குரு தேவை. ஆனால் ஆன்மிகத்தை இவ்வாறு கடத்திக் கொண்டே போகலாம். (அன்னை தன்னுடைய ஆள்காட்டி விரல் மற்றும் நடு விரலை என்னுடைய இதயத்தை நோக்கியபடி காட்டி சைகை செய்கிறார்)

6 செப்டம்பர் 1961 தேதியிட்ட அன்னையின் இந்த செய்தி நம்முடைய உணர்வை உயர்த்துவதாக இருக்கிறது:

பிறர் செய்வதை (சிறிது நன்றாக) செய்வதற்காக
நாம் இங்கு வரவில்லை.

மற்றவர்கள் செய்ய இயலாத்தை செய்வதற்காகவே
 நாம் இங்கு இருக்கிறோம், ஏனென்றால்
 அதைச் செய்ய முடியும் என்ற எண்ணம் சிறிது
 கூட அவர்களுக்கு இல்லை.
 எதிர்காலத்திற்கான வழியை திறந்துவிடுவதற்காகவே
 நாம் இங்கு இருக்கிறோம்.
 இதைத் தவிர மற்ற அனைத்து முயற்சிகளும் மதிப்பற்றவை
 மேலும் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் உதவியை பெரும் அளவிற்கு
 மதிப்பற்றது.

அன்னையின் ஏற்பாட்டின்படி நான் அம்பாலால் புராணி
 அவர்களுடன் சாவித்ரி வாசித்தேன். நூல் ஒன்றை நாங்கள்
 படித்து முடித்தோம். இதற்கிடையே அவர் இங்கிலாந்திற்கும்
 அமெரிக்காவிற்கும் சென்றுவிட்டார். வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பி
 வந்ததும் அவருக்கு உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டது. 1965ல்
 அவர் மறைந்தார். எனவே அன்னை 1962ல் திரு.அமல் கிரண்
 (K.D.சேத்தா) அவர்களுடன் சேர்ந்து சாவித்ரி வாசிக்க ஏற்பாடு
 செய்தார். ஸ்ரீஅரவிந்தர் சாவித்ரி காவியத்தை முதன்முதலில்
 அமல் கிரண் அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டார். மேலும்
 அவர் சாவித்ரி சம்பந்தமாக எழுதிய எல்லா கடிதங்களும்
 அதனோடு ஸ்ரீஅரவிந்தரின் பதில்களும் இப்பொழுது
 அக்காவியத்துடன் இணைத்து பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. நான்
 முதன்முதலாக அமல் கிரண் அவர்களை 1961ஆம் ஆண்டு,
 மாடியில் அன்னை ஸ்ரீஅரவிந்தரின் அறைகளை இணைக்கும்
 பகுதியில் சந்தித்தேன். நான் எதேச்சையாக அவரிடம்
 சதுரங்கப் பலகை பற்றி கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஏனெனில்
 அப்பொழுதுதான் நானும் அன்னையும் அதைப் பற்றிய ஒரு
 வேலையை செய்து கொண்டிருந்தோம். அவர் ஒன்றை வரைந்து
 நான் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அதை விளக்கினார்.

நாங்கள் சாவித்ரி வாசிப்பை ஆரம்பித்த பொழுது சிலர்
 அமல் கிரணுக்கு எதிராக எச்சரிக்கத் தொடங்கினர். மேலும்
 நிறுத்திவிடுமாறும் கூறினர். அமல் கிரண் சுருக்கமாக “அன்னை
 நம்முடைய வாசிப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். மேலும் நான்
 ஹாதாவின் ஆண்மாவைப் பார்த்தேன், உணர்ந்திருக்கிறேன். நான்
 இதிலிருந்து பின்வாங்க முடியாது.”

அமல் எனக்கு சாவித்ரி காவியத்தை அறிவுழூர்வமாகவும் ஆழகியல்
 ரீதியாகவும் புரிய வைத்தார். அவர் எங்களுடைய வாசிப்பிற்குப்
 பின் என்னுடைய அறையை விட்டு வெளியேறிய உடனேயே,
 விரிவாக அவர் எடுத்துரைத்த அனைத்தையும் நான் குறித்துக்

கொள்வேன். இது போன்று நான் மிகவும் இரசித்த பல குறிப்புகள் அடங்கிய நோட்டுப்புத்தகங்கள் என்னிடம் உள்ளன. இவை என்னைப் பொறுத்தவரை மிகவும் மதிப்பு மிக்கவை.

7 ஆகஸ்ட் 1965 அன்று நான் சாவித்ரி முழுவதையும் அமல் அவர்களுடன் வாசித்து முடித்தேன். என்னுடைய ஆனந்தத்திற்கு எல்லையேஇல்லை.அவரும்மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டார்.நீண்ட இசைவான ஒத்துழைப்போடு கூடிய ஆழந்த உரையாடல்களின் பொருட்டு நாங்கள் கைகுலுக்கிக் கொண்டோம். அன்று மதியம் இதைப் பற்றிச் சொல்வதற்காக நான் அன்னையிடம் சென்றேன். அவர் புன்னகைத்து, ஓர் ஆனந்தப் பெருமுச்ச விட்டார். மேலும்

ஆ, ஒரு பெரிய வேலை முடிந்தது.

இதோ மே, 1979 மதர் இந்தியாவில் பக்கம் 276ல் அமல் அவர்கள் தன்னுடைய வார்த்தைகளால் இதைப் பற்றி விவரித்தது:

சாவித்ரியை அதன் காவியத் தன்மைக்காகவே கையாளப்பட்ட பாராட்டத்தக் முயற்சி — அதனுடைய சிந்தனா-உட்பொருள், அதனுடைய உள்ளுணர்வு கூடிய உருவகங்கள், அதனுடைய சொற்-செதுக்கங்கள் மற்றும் அதனுடைய சந்தலய-தாக்கம் ஆகியவை கொண்டதொரு தெளிவாக்கம் இது. இதற்கான விளக்கம் தருபவர் அன்னையைத் தவிர வேறு எவரும் இருக்க முடியாது. அன்னையும் ஹரதாவும் இணைந்து இக்காவியத்தை ஓவியத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தும் முயற்சியில் அன்னை அவர்கள் கோட்டோவியங்களை வரைந்து கொடுத்து அதை எவ்வாறு வரைய வேண்டும் என விவரித்தார். அன்னையின் வழிகாட்டுதலின்படி ஹரதா, ஸ்ரீஅரவிந்தரின் உதவியை அழைத்தும், அன்னையின் சாந்தித்தியத்தை இடையறாது தன்னுடைய இதயத்திலும் கைகளிலும் இணைத்துக் கொண்டு இந்த ஓவியங்களை முடிக்கும் பணியில் ஈடுபட்ட பொழுது, நான் ஹரதாவோடு சேர்ந்து இக்காவியம் முழுவதையும் வாசிக்க அன்னை தன்னுடைய முழு அனுமதியையும் வழங்கினார் என்று நான் இதை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

இது ஒரு நீடித்திருக்கும் ஆனந்தம் - ஓர் ஆர்வமிக்க ஏற்புத்திறனுள்ள மாணவி என நிருபிக்கப்பட்ட ஒரு இளம் ஓவியருடன் என்னுடைய கற்றல் அமைந்தது. அவருடைய ஏற்புத்திறன் எவ்வாறு இருந்தது என்றால் சில சமயங்களில், என்னுடைய உற்சாகமிக்க விளக்கம் ஒரு தார்க்கோல் போல் செயல்பட்டு, அவர் ஆசிரியருக்கே ஓரிரு விஷயங்களை கற்றுத் தரும் அளவிற்கு கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடியவராக ஆனார்.

அவர் என்னைப் பற்றி இவ்வாறு எழுதுவார் என்று நான் ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை. நான் எப்பொழுதுமே அவருடைய தன்னடக்கம், சுயநலமின்மை மற்றும் நல்லெண்ணம் பற்றி ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதோ அமல் கிரண் அவர்களின் 4 டிசம்பர் 1974 தேதியிடப்பட்ட அவர் எனக்கு எழுதிய கடிதம். இதில் அவர் சாவித்ரி பற்றிய அன்னையின் அக்காட்சியை எழுதியிருந்தார்:

அன்புள்ள ஹருதா,

நான் உங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் வைக்கட்டுமா? தாங்கள் எந்தவித தயக்கமும் இல்லாமல் இதற்கு முடியாது எனச் சொல்லலாம். உங்களுடைய நாட்குறிப்பில் அன்னை எழுதியிருந்த ஒரு குறிப்பு என் நினைவுக்கு வருகிறது. அன்னை இங்கு வருவதற்கு முன்பே அவர் எல்லாவிதமான சூட்சம அனுபவங்களைப் பெற்றிருந்தார் என்பதுதான் அது. இதைப் பற்றி அவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் சொன்னதில்லை ஆனால் பிற்பாடு இவையனைத்தும் சாவித்ரியில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்தார். நான் இதை பிப்ரவரி மாத மதர் இந்தியாவில் வெளியிட விரும்புகிறேன். இதற்கு அனுமதிப்பீர்களா? அவ்வாறு அனுமதிப்பதாக இருந்தால் அவர் எழுதிய வார்த்தைகளை அப்படியே விரைவில் அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்காக நான் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன் மேலும் இது தங்களிடமிருந்துதான் வந்தது என்பதையும் குறிப்பிடுவேன்.

தங்கள் அன்புள்ள,

அமல்

பின்பு அவர் இந்த விஷயத்தை பிப்ரவரி 1975 மதர் இந்தியா இதழில் வெளியிடாமல் நவம்பர் 1982 இதழில் வெளியிட்டார்.

...

*(My Savitri Work With the Mother P.126-129)

முத்ரங்கு வரும் ஆன்மா மரக்கலத்தலைவரும் அவன் பயணமும்

ச.புவனசுந்தரி, ஆரோவில்

பகவான் அருளியுள்ள சாவித்ரி காவியத்தை நாமனைவரும் யோகசாதனைக்கான வழிமுறைகளைக் கூறும் ஒரு நால் என்றே கருதுகிறோம். ஆயின், அதனை ஓர் ஒப்புயர்விலா இலக்கியமாகப் பார்க்கும் போது, அதன் விரிவும், வீச்சும் நம்மை பிரமிக்க வைக்கிறது. அதன்கண் நாம் கணக்கிலடங்கா அழகிய உவமைகளை காண்கிறோம். கவி காட்டும் உவமைகளை மட்டுமே பல கட்டுரைகளாக எழுத இயலும். இது முதல் கட்டுரையாக அமைகிறது.

ஒரு காண்டத்தில் பகவான் ஓர் உவமையை மட்டுமே காட்டி, கருத்தில் கொணர்வதற்குக் கடினமான ஒரு தத்துவத்தை / ஞானத்தை / கருத்தை மிகமிக நேர்த்தியாகவும், படிப்படியாகவும் சாதகர்களுக்குப் புரிய வைத்துள்ள திறம் சாதனையாளர்களை வியக்க வைக்கிறது. புத்தகம் 1ல் 4ம் காண்டத்தில் முழுமையானதாகவும், இறுதியானதாகவும் வரையப்பட்டுள்ள அச்சித்திரம் படிப்போரைத் தன்னுள் ஆழ்த்திக் கொள்ளும் அதிசயத்தை என்னவென்று செப்புவது. அன்னையார் சாவித்ரியை உலகத்தின் மிகமிகச் சிறந்த காவியமாகக் கருத வேண்டும் என்றல்லவா கூறியிருக்கிறார்? பகவானோடும் காவியத்தின் இனிமையோடும் தோய்வதற்கு முன், கவி காட்டும் உவமையோடு, அவர் தரும் உயரிய ஞானத்தைப் பெறவும் மறந்து விட வேண்டாம் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன். வாசகர்களின் பொறுமையை மேலும் நீட்டிக்க விரும்பவில்லை!! வாருங்கள் பயணிப்போம்!

புத்தகம் 1ன் 4ம் காண்டமாகிய “இரகசிய ஞானத்தில்” வரிகள் 821விருந்து 946 வரையுள்ள 125 வரிகளில்தான் பகவான் நாம் பார்க்கப் போகும் உவமையைக் கையாண்டுள்ளார். கட்டுரைக்குத் தேவையான வரிகளை மட்டுமே நாம் பார்க்கவிருக்கிறோம். காண்டத்தின் 7ம் பகுதியில் மானுடனின் மனம், உடல், வாழ்க்கை, ஆன்மாவின் அனுபவங்கள், அவன் வாழ்வில் (பரமனின் பங்கு)

இறையன்னையின் வழிகாட்டல், இறுதியாக என்ன நேருகிறது என்பவற்றை நயம்பட ஒரே உவமையின் வாயிலாய் அகல்பரப்புக் காட்சியாக நமக்களித்திருக்கிறார். இவற்றிற்கிணையாக, பகவான் உவமித்திருப்பவை - மாபெருங்கடல், ஒரு மரக்கலம், அம் மரக்கலத்தைச் செலுத்தும் ஒரு மாலுமி, அவன் செய்யும் வணிகம், இறுதியில் அவனுக்கு நேரவது.

“இரகசிய ஞானம்” என்று மன்னர் அஸ்வபதிக்கு ஏழு வித ஞானங்கள் கிட்டுகின்றன. முற்றாகக் கிடைக்கும் ஞானம்

“He is a spirit in an unfinished world

.....to discover

A new mind and body in the city of God
And enshrine the Immortal in his glory's house
And make the finite one with Infinity.”

P.71-72

இக்கருத்தை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில், முதலில் “நாம் யார்” என்பதை, ஆன்மீகர்த்தியாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனை பகவான் காண்ட ஆரம்பத்தில் விளக்குகிறார்.

மரணத்தால் பிணைக்கப்பட்ட சின்னஞ்சிறு உயிர்கள்
மட்டுமல்ல நாம்:
மறக்கப்பட்டு விட்ட நமது அமரத்வம் கொண்ட பரந்தகன்ற
தன்மை
(நாம்)கண்டெடுப்பதற்கென நம்மின் உச்சங்களில்
காத்திருக்கின்றது
நமதிருப்பு அளப்பரும் ஆழமும் விரிவும் உடையது.

P.46 வரிகள் 14-17

கடைசி வரியில் பகவான் கூறும் “அளப்பரும் ஆழமும் விரிவும்” என்பதை, அளக்கப் புகுவதாக காண்ட இறுதியில் பகவான் நீட்டித்துச் செல்கிறார் உவமையுடன். பரமனைத் தன்னுட் கொண்ட மனிதன் அல்லது மனிதனாக உருவெடுத்துக் கொண்ட பரமன்*, ஒரு சாகசம் புரிகின்ற கடல் பயணியாக, தன் மரக்கலத்தைத் தானே செலுத்தும் மீகாமனாக, பின் வானிபம் செய்யும் குறு, பெரு வணிகனாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றான்.

*இரண்டுவிதமாகவும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். பயணம் மேற்கொள்வோன், மனிதன் என்று எடுத்துக் கொள்வோமோயானால், அவன், பரம்பொருள்/பரமஅன்னையைக் கண்டு, தான் பிறவியெடுத்த உண்மையான காரணத்தை அறிந்து, அதனை நிறைவேற்றிறுதல்.

பரமன்தான் பயணத்தை மேற்கொள்வோன் என்றால், தன் பரம மெய்ம்மையான சேதனத்தைவிட்டு நீங்கி, அசேதன இருளினுள் தானே விரும்பி வீழ்ந்த பின்னர், அவன் தன்னைத் தானே தேடிக் கண்டடைதல்.

இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது - இறையை, இறைமையைத் தன்னுள்ளே வைத்துக் கொண்டுள்ள ஒரு மனிதனின் சாகசம் நிறைந்த கடற்பயணமே போன்ற அவனது யோகப்பாதையின் போக்கும், வளர்ச்சியும். மிகவும் அர்த்தம் செறிந்த உவமைகளோடு சொல்லப்பட்டுள்ள உண்மைகளைப் படிக்குந் தோறும் மனத்தகத்தே பற்பல தெளிவுகள் உணர்த்தப்படுகின்றன. ஒரு சாதகனின் யதார்த்த நிலை தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

அறியாமை இருளினுள், வெளிப்புற ஜீவனில், புற உணர்வுநிலைகளிலேயே வாழ்ந்த ஒருவன், தன்னிலையுணர்ந்து, ஒளியை நோக்கிய யோக வாழ்வை மேற்கொண்ட அவன் யார்?

வாழ்வதன் வடிவங்களினுள் புதைந்து கிடக்கும்
அர்த்தங்களைத் தேடுவோன்,
உலக அன்னையின் கடற்பரப்பிற்குரிய நன்கறியப்படாத
சங்கல்பத்தையும்
அவஞ்ஞடைய நிலப்பரப்பிற்குரிய வழிகளின் நுண்நயமற்ற
புதிர்களையும்

ஒர் இரகசிய கரையிலா உள்ளாழ் கடல்களில்
புத்தாய்வு செய்வோனும் மீகாமனும் ஆவான் அவன்:
அவனோர் துணிச்சல்மிகு வாணிபனும் அண்ட
ஆய்வாளனுமாவான்
வியத்தகு பூமியின் தெளிவற்ற பூயில்பை ஆராய்வோன்.

வரிகள் 821-827

இங்கு ஆங்கிலத்தில் பகவான் A seeker என்று கூறுகிறார். இவ்வார்த்தைக்கான விரிவான அர்த்தம் “தன்னிறைவு பெற்ற ஒருவன், தான் அறிந்திராத ஒன்றை, ஆனால் அறியக் கூடியதாய் உள்ள ஒன்றைப் பற்றித் தேடுத்தேடி அறிதல்” என்பதாம். ஆகவே உயர்உணர்வு நிலைகளிலே வாழத் தொடங்கி, தன்னுள்ளே பரம்பொருள்களுக்காக கண்டுணர முற்பட்ட (ஒரு) மனிதன், இப்போது உலகவடிவங்களினுள் புதைந்து கிடக்கும் உண்மையான அர்த்தங்களைத் தேடுவோனாக ஆகி விட்டான். அதையே பகவான் நுண்நயமற்ற புதிர்கள் என்றுரைக்கிறார். அவன், உலக அன்னையின், படைப்பாக வெளிப்போந்துள்ள ப்ரக்ருதியின், மனித அறிவைக் கொண்டு புரிந்து கொள்ள முடியாத

நிலப்பரப்பின் புதிர்களையும், கடற்பரப்பிற்குரிய நன்கறியப்படாத சங்கல்பத்தையும் தேடுவோனாக, அவற்றைக் கண்டறியப் புறப்படுகிறான். இங்கு நிலப்பரப்பு, கடற்பரப்பு என்பவை புறம், அகம் என்பவற்றின் குறியீடுகளாகும். பருஉலகத்தில் நிறைவடைந்தவனாய், சடப்பொருளில் தான் அடைய விழையும் பேருண்மைகள் அறிய முடியாதவைகளாக இருப்பதால், வெளியுலகத்தில் தேடாமல், தன்னின் இரகசிய கரையிலா உள்ளாழ் கடல்களில் - தனதான்மாவில் புதிதாக ஆய்வினை மேற்கொள்ளப் புறப்படுகிறான். தன் உடல், வாழ்வு, மனம் இவற்றை ஒரு மரக்கலமாக வைத்துத் தன் வாழ்க்கையாகிய சமுத்திரத்தில், தானே கப்பலைச் செலுத்தும் மாலுமியாக/மீகாமனாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு பயணத்தை ஆரம்பிக்கிறான். ஆய்வுப்பயணத்தை கைக்கொள்வோன் ஒரு குறு வியாபாரியாக, ஒரு விணையை மேற்கொள்வோனாகவும் ஆகிறான் என்கிறார் பகவான். சிறு வியாபாரி பின் பெருவணிகனாகவும் ஆவது காட்டப்படுகிறது. பயணம் தொடங்கிய அவனுக்கு என்ன சகாயம் கிடைக்கிறது?

அவனுக்காக அவனின் வழிகள் மௌனமானதோர்
ஊழினால் அளிக்கப்பட்டுள்ளன வரி 832

அவன் ஆன்மாவின் அனுபவங்களுக்கு
நிறுத்தமென்பதேயில்லை. வரி 838

இந்த இரண்டுமே ஒவ்வொரு மனிதனுக்குமென, பிறக்கும் பொழுதே தனித்தனியாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? அனைவருமே இதனை ஒத்துக் கொள்வோம், இல்லையா?

இங்கே நாம், ஒரு யோகசாதனையாளனை, இத்தகையதோரு பயணத்தை மேற்கொள்வோனாக எடுத்துக் கொள்வோம். பெரும்பாலானோர் லெளகீக் வாழ்வில் வெற்றியடைவதுவே வாழ்க்கையின் இலட்சியம் எனக் கொண்டு, அந்த அளவில் திருப்தியடைந்து விடுகிறார்கள் என்பதுதான் யதார்த்தநிலை. ஒரு மனிதன் தன் புறவாழ்க்கையில் நிறைவடைந்த பிறகு, ஆன்மீக வாழ்க்கையை நாடுதல் என்பது அரிதாகவே நிகழும். இது அவனுடைய ஆரம்பநிலை.

இதோ அவனின் (ஆன்மாவைக் கண்டறியும்)பயணம் துவங்கி விட்டது. பகவான் எடுத்தாள்கின்ற உவமைக் காட்சி நம் கண்முன்னே விரிகிறது, உவமித்த கருத்தோடு. நாம் பார்க்கப் போகின்ற சாவித்ரி வரிகளை ஒரு சித்திரமாக நம் கண்முன்னே நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டும், கற்பனையை ஒடவிடவும் செய்தோமானால், நம் மஹாயோகி நமக்குச் சொல்ல வருகின்ற

ஓர் ஆழ்தத்துவத்தை நம்மால் எளிதில் கருத்தில் இருத்திக் கொள்ள முடியும். நம் சாதனையின் போக்கையும் மாற்றிக் கொள்ள முடியும். அதனை இப்பொழுது பார்க்கலாம்.

பகவான் தன் உவமைக்குள் நம்மை இட்டுச் செல்கிறார். அவர் வரைகின்ற மாலுமியின் சித்திரம்:

காலாட்டத்தினிலே இவனே அந்த மாலுமி,
அன்னமயகோசத்தை மெதுவே கண்டறிவோன்,
அவனுடை (மரக்)கலத்தினை இச்சிறிய மரணத்தாலான
பிறவியில் (ஸ்ரீ)தாபித்தவன்,
(முதலில்) தன் இருப்பின் சிறிய வளைகுடாக்களிலே
செலுத்த கற்றிருந்தான். வரிகள் 843-846

பகவான் ஒரு கருத்தைக் கூறும் திறம் எப்போதுமே விரிவாகவும், படிப்படியாகவும் இருக்கும் என்பது அவருடைய நூல்களைப் படிப்போர்க்கு தெரியும்தானே! ஆதலால், வாழ்க்கையாகிய சாகரத்திலே தன் பிறப்பின் மர்மம் என்ன, தன் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் என்ன, அதனை அடைய இயலுமா, இயலாதா என்றெல்லாம் ஆராயப் பயணப்பட்ட அவன் எங்ஙனமிருக்கிறான்? அதையும் காட்டுகிறார். அற்புதமானதோர் விளக்கம்:

முதிரா முதல்நிலையில் வையகப் பயணத்தைக்
கைக்கொண்ட துவக்கத்தில்
தன்னுள் குடிகொண்டிருக்கும் இறைமைச் சக்தியின்
ஆற்றலை உள்நோக்கி அறியாதுளான்
இத் துணிகரப் பயணமதன் விரிவான திட்டத்திற்கு
அவனோரு தயக்கமிகு புதியோனாவான். வரி 849-851

பகவான் நம்மை அடுத்த காட்சிக்கு இட்டுச் செல்கிறார்.

அனந்தமான கடல்களில் நீள் நீர்ப்பயணம் மேற்கொண்டோன் முதலில் தயங்கியவாறே தன் கப்பலைச் செலுத்துகிறான். பிறகு கொஞ்சம் தெரியமடைந்து, துணிச்சலுடன் அனந்த ஆழங்களில் இறங்குகிறான்.

இங்கே, நாம் ஒரு யோகசாதனையாளனை, இத்தகையதொரு பயணியாக எடுத்துக் கொள்வோம். ஏற்கனவே சொன்னது போல, ஒரு மனிதன் தன் புறவாழ்க்கையில் நிறைவடைந்த பிறகு, ஆன்மீக வாழ்க்கையை நாடுகிறான். இது அவனுடைய ஆரம்பநிலை.

வாழ்க்கைக்கும் மேற்பட்டவொன்றுளது, அதனை அறிய வேண்டும் என்று ஆவலுறுகின்றான். அதுகால் அவன், தன் வாழ்வின் வேறோர் கட்டத்தை, அகவாழ்விற்கான தொடக்கத்தை

ஆரம்பிக்க வேண்டுமென ஆர்வமுறகிறான். ஆனால் அவன் அதை (எதை அடைய வேண்டும், அதற்கான வழிகள், உதவிகள் என்னென்ன,) அறியாமலுள்ளான். அவன் தன்னுள்ளே உள்ள இறைமையின் சக்தியை அறிந்தவனாயில்லை. ஆகவே, சிறுகுடாக்களில் பயணித்த மாலுமி போல், சிறுசிறு தியானங்கள், ஆன்மீக நூல்களைப் படித்தல், சத்சங்கத்தில் இணைதல், சரவணம், மனனம், ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் போன்றவற்றில் இறங்குகிறான். அதில் சற்றே தெளிவு வர, தயக்கம் அகலத் தொடங்குகிறது. ஆன்மீகத்தின் அடுத்த நிலைக்குச் செல்லத் தகுதியை வளர்த்துக் கொண்டவனாயுள்ளான்.

இப்போது பகவான் இம்மாலுமியை ஒரு வணிகனாகக் காட்டுகிறார். நம் யோகி காட்டுகின்ற சித்திரத்தை அவருடைய வார்த்தைகளிலேயே பார்ப்போம். ஒவ்வொரு வரியும் அதிகுல்லியமாக அவனை / அப்புல்லிய மனிதனைப் படம் பிடித்துக் காட்டி வியக்க வைக்கின்றது.

வலுவற்ற கட்டமைப்புள்ள ஒரு கலத்தின் திறமைமிகு
தலைவன் அவன்,
சிறுசிறு அழியக் கூடிய பண்டங்களை வணிகஞ் செய்வோன்
அவன்,
முதலில் அவன் கரையோரங்களையே தழுவிச் சென்றும்
ஆழங்களைத் தவிர்த்தவாறும் இருப்பான்,
தொலைதூரத்தே காணும் ஆபத்தான நடுக்கடலை
எதிர்கொள்ளத் துணியான்.
அவன் வாணிபம் முக்கியமல்லாத கரையோரங்களில்
மட்டுமே நடந்தவாறிருக்கும்,
அருகருகேயிருக்கும் துறைமுகங்களில் மாத்திரமே இவன்
ஊதியம் பெற்றவாறிருப்பான்,
அவன் தன்னுடைய மாற்றமிலா வழித்தடங்களில்
பாதுகாப்பாய் சென்று திரும்புவதிலேயே திருப்தியடைவான்,
புதியதும் இதுவரை காணாததுமான தலங்களை பயணிக்கத்
துணிந்து முயற்சிக்கான். வரிகள் 852-859

யோகசாதனையாளன், தன்னுடைய சாதனா மார்க்கத்தில் முதலில் ஒரு வியாபாரியைப் போலவே நடந்து கொள்கிறான் (behaving) என்பதாகத் தெரிவிக்கிறார் பகவான். இவன் இப்போது பயணத்தோடு கூட பண்டமாற்றஞ் செய்யும் வியாபாரியாக ஆக முற்படுகிறான் என்பதிலிருந்து, இவனுக்கு இன்னமும் வாழ்க்கையின் மேலுள்ள பிடிப்பு விலகவில்லை என்பது தெரிகிறது. ஆன்மீகத்தோடு கூடிய வாழ்க்கைப்

பரிவர்த்தனைகளையும் நடத்தியவாறே சாதனையைத் தொடர்கிறான். முற்றுமாக ஆன்மீக அனுபவங்களில் தோய, அவற்றை எதிர்கொள்ளத் துணிவு வராதவனாக இருக்கிறான். ஆகையால் அவன் பெறக்கூடிய ஊதியமும்-பயனும் அதிகமான மனஅமைதி, நிறைவு தருவதாயில்லை, திருப்தியடையாத நிலைதான் இன்னமும். ஆன்மீகத்தின் ஆரம்பநிலையான பக்தி நிறைந்த வழிபாடு, புறச்சடங்குகள் இவற்றை மேற்கொண்டு, அவ்வப்பொழுது அமைதியும், ஆனந்தமும் பெற்றவாறிருக்கிறான். அவைதான் அவனுக்குப் பழக்கப்பட்ட, அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பாதுகாப்பான வழிகளும், முறைகளுமாகும். அதற்கு மேலுள்ள நிலைகள் இன்னமும் அறிமுகமாகவில்லை, தவிர அவன் அவற்றிற்கென முயற்சிக்கவும் இல்லை என்பதே உண்மை.

அவன் முயற்சிக்கவில்லை என்பதால், அப்படியே ஆரம்ப நிலைகளிலேயே இருந்துவிட, அவன் ஆர்வப்பட்டு விட்ட “இறையை அறிதல் தத்துவம்” அவனை விட்டுவிடுமா என்ன? அவனுள் உறையும் இறைச்சக்தி செயல் புரிய ஆரம்பிக்கிறது.

இத்தருணத்தே பெருங்கடல்கள் அழைக்கும் குரலோசைகளை அவன் கேட்கிறான்.

பெரியவொரு காட்சியின் வளைவரையில் பயணிக்கவென
அறிந்திராத மனிதர்களை இன்னமும் வருகைப்பறியாத
கரைகளை நோக்கி
பரந்ததோர் உலகம் தூரத்தே காணும் காட்சிப்பரப்புகள்
அவனை அழைக்கின்றன. வரிகள் 860-863

ஆக, அவன் கட்டாயமாக அவ்வழைப்பிற்கு அடிபணிய வேண்டியவனாகிறான். யோகத்தை தன் பாதையாக ஏற்றுக் கொண்ட அவன், ஒருவிதமாக பக்குவப்பட்ட தன்மையை அடைந்து விட்டான். அவனுடைய ஆர்வமே, போதும் என்ற நிலையை விட்டுவிட்டு, பெரிய முயற்சிகளில் இறங்க அழைக்கிறது. அவன் இப்போது அடைந்துள்ளவற்றைக் காட்டிலும் மேன்மையானவை உள்ளன என்பது அவனுக்குக் காட்டப்படுகின்றது. கடற்பயணம், கலத்தின் மீகாமனாகவும், ஒரு வணிகனுமாகவும் தொடர்கிறது. அடுத்த முன்னேற்றம் வழங்கப்படுகிறது.

அவன் ஒரு பெரிய வணிகக் கப்பலில் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறான்.இப்போது அவனுக்கு அளிக்கப்பட்ட வேலை, தனது மரக்கலத்தை சிறுகுடாக்களை விட்டு நீங்கி பெருங்கடலில் செலுத்திக் கொண்டு பயணப்படுவதே. தனித்தனியாக

தொலைதூரத்தே உள்ளவையாகவும், கடற்பரப்பால் சூழப்பட்டுள்ளதுமான பெரிய துறைமுகங்களுக்குச் செல்லப் பணிக்கப்படுகிறான். மேலும் சிறுவாணிபமான அன்றாடத் தேவைகளை, சிறுசிறு பொருட்களை விட்டுவிட்டு, வாழ்க்கைச் செழிப்பைக் காட்டும்படியான உயர்ரகத்துணிகள், செதுக்கப்பட்ட சிலைகள், வர்ணம் தீட்டப்பட்ட திரைச்சீலைகள், ஓவியங்கள், இளஞ்சிறார் விளையாடத் தக்க மணிகள் பதித்த பொம்மைகள் போன்ற பெருந்தனத்தை அளிக்கின்ற வணிகத்தையே மேற்கொள்ள ஆணையிடப்பட்டுள்ளான். ஆனாலும் இவையாவுமே காலத்தால் மறைந்தும், அழிந்தும் போகக் கூடியவையே. (வரிகள் 860—872)

இந்த உவமையை நாம், யோகசாதனையாளனின் நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம். சிறுவனிகனே போல், சின்னச்சின்ன பயிற்சிகளை செய்த வண்ணம் ஆன்மீக வாழ்வில் அடியெடுத்தவனை, ஆன்மிகப் பெருஞ்செல்வங்களை நாடுவோனாக ஆக்கிக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. நிறையற்ற அமைதி, துன்பத்தை ஈர்த்து வரும் இன்பம் இவற்றையே இப்போது பெற்றுள்ள அவன் இன்னமும் அதிக மனநிறைவு, துன்பம் தொடரா இன்பம், அகங்காரம் நீக்கல், பிறரின்பம் விழைதல் போன்ற முந்தைய தன்மைகளை விட மேம்பட்ட உயர்தளத்தினை அடைய பணிக்கப்படுகிறான். இருந்தபோதிலும், இவையும் போதாதவையே. தன் இருப்பைத் தூய்மை செய்வதுவே. இவற்றையும் விட உயர்ந்த உணர்வுநிலைகளும் உள்ளனவே. மற்றும் சாதகன் ஒருவன் தான் எய்தியுள்ள உணர்வுநிலையை தக்க வைத்துக் கொள்ளுதலும் மிகமிக அத்யாவசியமான ஒன்று. அதைத் தான் “காலத்தால் மறைந்தும், அழிந்தும் போகக் கூடியவை” என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார் பகவான். ஒருவன் பெற்ற/பெறுகின்ற அனுபவங்கள் யாவுமே அவன் ஒருவனுக்கு மட்டுமே நன்மை பயக்கக் கூடியவை. தெய்வீகம் மண்ணில் இறங்கி, அதனை முற்றிலுமாக ஆட்கொண்டாலோழிய, உலகத்திற்கு விமோசனம் கிடையாது. பின்னால் வருகின்ற வரிகளிலும் இக்கருத்து கூறப்படுகின்றது.

இங்கு ஒன்றை நாம் அவதானித்தல் அவசியமாகும். அதாவது, மனிதனானவன், முதலில், இறைவனால் அளிக்கப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி, தன் சொந்த முயற்சியினால் பரம்பொருளை அடைய பிரயத்தனங்கள் செய்ய வேண்டும். அவனின் அந்த முயற்சிகளுக்கு பதிலிறுக்கும் விதமாக இறைவன் மனிதனுக்கு இடைவிடாமல் பல சாதனங்களையும், வழிகளையும் அளித்துக் கொண்டே இருக்கிறான். எல்லாவற்றையும்

இறைவனே செய்வான் என்பது இந்த யோகத்தில் கிடையாது. “உரிய நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற மறுத்து, இறைவனையே எல்லாவற்றையும் செய்யச் சொல்லி, இந்தப் போராட்டம் சங்கடங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்து தப்பிக்க நினைக்கும் தாமசீக்க சரணம் வெறும் ஏமாற்று வேலை”- அன்னை என்ற நூலில் பகவான் கூறுவது. தவிரவும், முக்தி என்பதோ, தெய்வீக இறக்கம் என்பதோ சாமான்யமல்ல. யோகசாதனையின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஏற்றம் காண்பதுடன், இறங்கி விடும் அபாயமும் உண்டு. பகவான் அதனையும் கூறுகிறார்:

.....அவனது சிந்தனையெனும் நிச்சயமான திசைகாட்டி
வழிநடத்த
தாரகைகளின் ஒளியை மறைக்கும் ஒளி
வெள்ளப்படலத்தினாடே ஆழந்து சென்று
அஞ்ஞானமெனும் வாணிபப் பாதைகளிலேயே தன்
கலமதை செலுத்துகிறான். வரிகள் 878-880

இந்நிலையிலும் அவன் மரக்கலமானது பரமனால் வழிநடத்தப்படுகிறது என்கிறார் பகவான். காரணம், அவன் பரம்பொருள்களை “தீவிரமாகத் தேடுவோன்”. தனக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கிய சான்றோர் அடைந்த புனிதத் தீவுகளை அடைய விழைவதால், அவனது கப்பலின் கூர்முகப்பானது, அவன் தன் வாழ்நாளில் இதுவரை காணாக் கரைகளை அடையவென கடல்நீரைத் துளைத்துக் கொண்டு செல்கிறது. கற்பனை செய்திரா கண்டங்களை அடைகிறான். பின் அந்த கடைசி நிலங்களையும் விட்டு விலகி, இறுதியான கடல்களையும் தாண்டுகிறான். அவனுடைய தேடற்குறியாகிய சாச்வதநிலைகளை நோக்கித் திரும்புகிறான். இந்நிலைகள் யாவுமே ஒரு சாதகனின் சாதனா மார்க்கத்தில் கடந்து செல்பவையே. கேள்விப்படுகின்ற எல்லாவிதமான யோகமுறைகளையும் கடைபிடித்துப் பார்க்கிறான். அவற்றில் சில புதிய அனுபவங்களையும் அடைகிறான். ஆனால் அவற்றிலெல்லாம் அச்சாதகன் அடைய விரும்புகின்ற “அந்த ஒன்று” கிடைக்காமல் உள்ளது. அவன் எதை எட்ட விரும்பி, அவற்றை கடைபிடிக்க ஆரம்பித்தானோ அது திண்ணமாக சித்திக்காதபடியால், நமது பண்டைய வேதகால ரிஷிகள் காட்டிச் சென்ற “உண்மையான-பரமசத்ய ஒளியை” நாடித் திரும்புகிறான். இது ஒரு பெரிய திருப்பமே.

இதுகால், அவன் பயணம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது போலத் தெரிகிறது. ஏனெனில் இப்போது அந்தமாலுமியும், வணிகனுமாகிய சாதனையாளன் உணர்ந்து கொண்டு விட்டான், உலகப்

பொருட்களிலே இல்லை அவன் தேடிடும் இன்பம், நிறைவு, பூரண அமைதி, இருளேயில்லா ஒளி. உலகப் பொருட்கள் எத்துணை உயர்வாயிருப்பினும் அவை யாவுமே அவன் கொண்டுள்ள உயர்தாகத்தைத் தணிக்க இயலாதவையென்று அவனுக்குத் தெளிவாய்த் தெரிந்து விட்டது. அதற்காகத்தானே பரமனும் அவனை இப்பெரும் உலகப்பயணத்தை மேற்கொள்ளச் செய்தான். இனி அடுத்த பயணம் ஆரம்பிக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறார் பகவான்.

அவனது கடற்பயணம் முடிந்து விட்டது. இப்போது அவன் பயணிக்கத் தொடங்குவது, அவன் இருக்குமிடமான புவி இல்லை.

வாழ்க்கை, அவனுக்கென காலம் சிருஷ்டித்த காட்சிகளை,
வரம்பற்றதன்மையை
திரையிடுகின்ற அதனுடைய பிம்பங்களை மாற்றி
அமைக்கிறது. 886-887

பின் அவனுக்கென என்ன நேர்கிறது?

நிலத்தின் வரையறைகள் பின்வாங்கும் நிலம்சார்ந்த வெளியும்
அவனைச் சுற்றி தொங்க விட்டிருந்த ஒளி ஊடுருவிடும் திரை
இனி இல்லை. வரிகள் 888-889

என்ற நிலையில் புதிய மாற்றங்கள் அவனில் தோன்றுகின்றன. அச்சாதனையாளன் மானுட எண்ணங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் தாண்டிச் செல்கிறான். புவியின் (புவி சார்ந்த நிலையின்) எல்லைதனையும் கடந்து அதற்கப்பால் தன் நோக்கினைச் செலுத்துகிறான். அவனுடைய மண்ணியல்பு கொண்ட விழிகள் தம்மின் உறுபார்வையினை காலமதைக் கடந்த அமரத்துவத்தின் நயனங்களில் பதிக்கின்றன. வரிகள் 890-893. தன்னுடையவை என்று எவற்றைக் கருதுகிறானோ அவை யாவும் பயனற்றவை என்று அவன் கண்டுணர்ந்து விட்டான். தன்னால் இயலும் என்று கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளையும் கைவிட்டு, இறையின் துணையை அழைப்பதைக் காட்டுகிறது. மஹாபாரதத்தில் திரௌபதி, அரசவையில் இருந்த பெரியோர், தர்மம் அறிந்த சான்றோர், ஏன் அவனுடைய ஜந்து கணவன்மார்களும் கூட கைவிட்டுவிட்ட நிலையில், தன்கைகளால்(தன் பலம் கொண்டு) தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயல்கிறாள். தன்னின் பலமும் பயனளிக்காத போது, கைகளை நீட்டி, கிருஷ்ணனை அழைக்கிறாள். கண்ணன் அவளை, அவன் மானத்தைக் காப்பாற்றுகிறான் என்கின்ற கதையை நாமறிவோம். அதே நிலை தான் ஒரு சாதனையாளனுக்கும்.

சுருங்கக் கூறின், முதலில் அவன் பொதிக வாழ்வே சுதம் என்று இருந்தான். அதனால் அவ்வாழ்வு அளிக்கின்ற சுகங்களைத் தேடினான். அது அவனுடைய முதலாய இயல்பு. அதில் முழுமை அல்லது போதும் என்ற நிலை வந்து விட்ட போதில், அகத்துள் நுழைய ஆரம்பித்தான். தன்னைச் சுற்றிலும் அகவாழ்வு நாடுவோரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சாதனா முறைகளை மேற்கொண்டான். அதிலும் நிறைவு பெற முடியவில்லை. எனவே, அகத்தினுள் ஆய்வதோடு, வெளியே-காலமற்ற பொதிகத்தைத் தாண்டிய ஒன்றின் துணையை, பண்டுகால ரிஷிகள் தம் நேர்ஞானத்தால் அறிந்த பரம ஒளியைக் கண்டடைய, தேடுதலை ஆரம்பித்தான். மனிதன் தன் உணர்வுநிலையில் - Consciousness-அடிமேல் அடியாக ஒரு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறான் - என்கின்ற கருத்துக்களைத் தான் இப்போது,

“A greater world Time's traveller must explore.”

காலப்பயணியும்(இதைவிட) மேம்பட்ட உலகதனை

அவசியம் நாடிக் கண்டடைய வேண்டும். வரி 894

இப்புதிய திட்டத்தில், அவன் மனித உலகுக்கு மேம்பட்ட தெய்வீகமானவற்றை கேட்கவும், அறியவும் செய்கிறான். தன்னைப் பற்றியும், உலகப் பொருட்களைப் பற்றியும் புதிய பார்வை பெறுகிறான். மானிட இயல்பினுக்குறிய குறுகிய தன்மைகள் அகலப் பெறுகிறான். இங்கே பகவான் ஒரு யோகசாதனையாளன் விரிவடைந்து செல்வதைக் காட்டுகிறார். இந்த விரிவு தானாகவே நிகழ்வது.

இவ்வுலகத்தை ஒரு கனி ஈனும் மரமாக உருவகித்துக் கொள்வோம். அதில், பல்லாயிரமான கனிகள் காய்த்த வன்னைம் இருக்கின்றன. சில பிஞ்சிலேயே உதிர்ந்து விடுகின்றன. சில சற்றே வளர்ந்து வெம்பிப் போய் வீழ்கின்றன. சில பறவையினங்களால், சிறு உயிரினங்களால் நன்கு பழுக்கு முன்னரே உண்ணப்பட்டு விடுகின்றன. சில காயாக இருக்கும் நிலையிலேயே மனிதர்களால் பறிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இப்படி எத்தனை எத்தனையோ இடையூறுகளுக்கிடையே சில பழங்கள் மட்டுமே நல்ல பக்குவமாக மரத்திலேயே முதிர்ந்து, இனியசவையுடை கனிகளாகின்றன. அவற்றிலும் சிலவே இறைவனார்க்கு அர்ப்பணிக்கவேன, பரமனின் சந்நிதியை அடைகின்றன. அத்தகு கனிகள் கடந்து வந்த இன்னல்களோ ஏராளம். ஆனால் அவை தம் இலக்கை, குறிக்கோளை எய்தி விட்டன. அதே போல ஒரு தனிமனிதனின் ஆன்மாவும் பற்பல நிலைகளைத் தாண்டி ஆன்மீகப் பயணம் செய்து, முதிர்ந்தவோர் ஆன்மாவாகி பரத்தை

உணர்கிறது. இது இங்கே நான் காண்கின்ற ஒப்புவமைக் காட்சி.

பகவான் வரைந்து செல்லும் ஒரு தனிமனித ஆன்மாவின் பயணம் இதோடு நின்று விடவில்லை. அதன் தொடரை நாழும் பின்தொடர்ந்து சென்று பார்ப்போம். இப்போது அவன் தேடல் மாறுபாடு அடைகிறது. அவன்றன் தேடல் சாவினைக் கடந்து சாகாமையடைதலும், இருளினைக் கடந்து ஒளியினைக் காணலுமாகும்-904,905.

இந்த இடத்தில் பிரபு மறுபடியும் உடல், வாழ்வு, மனம், சடப்பொருள் இவற்றையும், கடற்பயணத்தையும் உவமித்துக் காட்டுகிறார். தன் உடலாகிய மரக்கலத்தின் புலன்களின் மேல் நின்று கொண்டு தன் வாழ்வினைச் செலுத்திக் கொண்டு போகும் அவன் காலத்தினுடைய மாய அலைகளைப் பார்க்கிறான். ஆங்கே அவன் மனமானது நிலவு போல சிற்றொளியைப் பாய்ச்சி நிற்கிறது, எண்ணங்களாகிய விண்மீன்களின் கூட்டமும் வழி காட்ட, மாயமானதொரு கரை (பிறப்பு, பிறப்பின் பின்புலம், வளர்ச்சி, ஆற்றிய கடன்கள், பெற்ற பெரும் பேறுகள், சாதனைகள் என பலப்பல) மங்கிப் பின்வாங்கிச் செல்ல, இம்மாலுமி சடமாம் தளத்தில் (Matter's deck) ஏறி, ஆன்மப்பரிதியை நோக்கிப் பயணம் செய்கிறான்.

இப்பொழுது அவனுடைய இலக்கென்று அவன் நிர்ணயித்திருப்பது பூமண்டலத்தின் நீண்டகள்ற கடற்பரப்புகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டு, நிலம் காட்டுகின்ற வரைபடங்களுக்கெல்லாம் அப்பாலேயுள்ளது. ஆஹா! இஃபெதன்னே! அவனுடைய நீள்பயணத்திற்கும், தேடுதலுக்கும் முடிவேயில்லையா என்ன? அப்படியானால், அவனுடைய பயணம் எதை அடைவதாக உள்ளது அல்லது அம்மஹா அன்னை அவனுக்களித்துள்ள இரகசியமான திருப்பணி தான் என்ன? யாரே அறிவர் அதைப் பற்றி?

கவி இப்போது நமக்கு ஒரு பேருண்மையை எடுத்துரைக்கிறார். 832ம் வரியில், அவனுக்காக அவனுடைய வழிகள் மௌனமானதோர் ஊழினால் அளிக்கப்பட்டுள்ளன என்றுரைத்த அவர், இப்போது ஒரு பேருண்மையை, அதாவது, அந்த இரகசியமான திருப்பணி என்ன என்பதைப் பூடகமாகக் காட்டுகிறார். சாவித்ரி வரிகளையே பார்ப்போம்:

அவளது சர்வவல்லமையின் மறைந்துள சங்கற்பத்தின்
பலத்தில்,
அவளின் உயிர்ப்பினால் தூண்டப்பட்டு வாழ்வின்

ஆழ் அலைப்புறம் அலைகளைக் கடந்து,
 இடிகளின் முழக்கத்தினாடும் காற்றிலா அமைதியூடும்,
 எதையுமே காணற்கியலா மூடுபனி பனிப்படலத்தினாடும்,
 அவளின் இலச்சினையிட்டு மூடப்பட்ட ஆணைகளைத் தன்
 நெஞ்சகத்தே அவன் சமந்து செல்வான். வரிகள் 923-927

இவ்வரிகளைச் சுற்றே விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

அவளது சர்வவல்லமையின் மறைந்துள சங்கற்பத்தின் பலம் அவனுக்கு அளிக்கப்பட்டு, Driven by her breath - அவளின் உயிர்ப்பினால் தூண்டப்பட்டு என்ற வரிகளில் அவனுடைய பயணம் இப்போது யாரால், எதன் பலம் கொண்டு நடத்தப்படுகிறது என்பது தெள்ளத்தெளிவாகக் காட்டப்படுகிறது. மனிதவாழ்வை ஊழ்வினை தீர்மானிக்கவில்லை, நடத்திச் செல்லவில்லை, தெய்வீகஅன்னைதான் தன் குழந்தைகளின் வாழ்வை நிர்ணயித்தும், தன்பலத்தைக் கொடுத்தும் வழிநடத்திச் செல்கிறாள். எத்துணை ஆறுதலளிக்கும் செய்தி. மறுபடியும் பகவான் மனிதனுடைய வாழ்க்கைப் பயணத்தின்கண் காணப்படும் இடர்களை (924-926) வேறுவிதமாக வணக்கிறார். ஆமாம் இப்போது அவன் மாலுமியோ, வணிகனோ இல்லை. இந்த இரண்டையும் விட மிக வேறுபட்டோன். அவனுக்களிக்கப்பட்டுள்ள பணியும் முற்றிலும் மாறுபட்டதாகவுள்ளது. அப்படியானால் யாரவன்? அவன், இலச்சினையிட்டு மூடப்பட்ட ஆணைகளை சமந்து செல்வோன். யாருடைய ஆணைகள்? எதில் சுமந்து செல்கிறான்? அவளின் முத்திரையிட்டு மூடப்பட்ட ஆணைகள். தன் நெஞ்சகத்தே அவன் சமந்து செல்கிறான். இங்கு ஷ்ரத்தாவனுடைய விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது.

"sealed orders என்பது இராணுவ வார்த்தை. யாரேனும் ஒரு வீரன் மிகமிக இரகசியமானதும், அதிமுக்கியமானதுமானதொரு பணியில் நியமிக்கப்பட்டு, அந்த ஆள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைந்தவுடன், அவனிடத்தில் மூடி, முத்திரையிடப்பட்ட உறையொன்று கொடுக்கப்படும். அவன் தான் செல்ல வேண்டிய இடத்தை அடைந்த பின்னரோ அல்லது அடுத்த ஆணை கிடைத்து விட்ட பிறகோ, அவ்வறையைப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவன் அடுத்து எங்கே செல்ல வேண்டும், எந்தத் திட்டத்தை நடத்த வேண்டும் என்பது தெரிய வரும்." இக்கருத்தை பகவான் இங்கே யோகப்பயணம் மேற்கொண்டோனுக்கு உவமையாக்கியுள்ளார். மேலே பார்ப்போம், பயணிக்கு என்ன ஆகிறதென்று?

மீண்டும் சாவித்ரி வரிகளுக்கே வருகிறோம்:

பின்னர் மர்மமாயுள் அச்செய்திதனை திறந்து பார்த்தபின்,
அவனறிவான்,
காணா(திருக்கும்) வெறுமையான துறைமுகத்திற்கா அவன்
ஏக வேண்டும்
அன்றி, அவனுடைய ஆணை/திருச்செய்தியுடன்,
புதியதோர் மனதையும் உடல்தனையும் பரமனாரின் நகரதிலே
கண்டெடுத்து
அந் நித்தியனை அவ(தன்)நுடைய மகிழைகொள் அகத்தினில்
போற்றிப் பேணி
இந்த வரம்பிற்காட்பட்டதை வரம்பிலியோடு ஒன்றாக
செய்வதா என்பதனை. 928-933

ஆம்! நம் பயணி, அதிமுக்கிய செய்திதனை சமந்து செல்கின்ற இராணுவவீரன், ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைந்த பின், மர்மமாயுள் அச்செய்தியை திறந்து பார்க்கிறான். அதுபோது அவனுக்குத் தெரிந்துவிடும் மேலேன்ன செய்யவேண்டுமென்பது. இரண்டு வழிகள் அவன் முன் காட்டப்படுகின்றன. ஒன்று, காணாதிருக்கும் வெற்றுத் துறைமுகத்திற்கு அவன் ஏக வேண்டும் -இது வழக்கமாக மனிதர்கள் எட்ட வேண்டும் என்ற முனைப்படிடன் ஆர்வமுறும் மோட்ச சாம்ராஜ்யம். அதனை பகவான் blank port என்று கூறுகிறார். இரண்டாவது, வரம்பிற்காட்பட்டதை வரம்பிலியோடு ஒன்றாக செய்வது. அதுவும் எப்படி? தெய்வங்களை தருகின்ற திருச்செய்தியோடு, இறைவனின் நகரத்திலே புதிய மனம், புதிய உடல் - இது திருவுருமாற்றமடைந்த நிலை - இவற்றோடு, என்றுமாயுளவனை சதாசர்வ காலமும் அகஉணர்வினில் போற்றிப் பேணியவாறு.

மறுபடியும் பழைய, முதலில் பார்த்த உவமைக்கே வருகிறோம். பகவான் வாழ்வாகிய கடலில் தனது சிறுகப்பலைச் செலுத்திக் கொண்டு, அங்குமிங்குமாக அலைகின்றவனாக மனிதனைக் காட்டுகிறார். இப்போது காலமும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. 934ம் வரியில் endless years என்றதனால் மன் தோன்றிய காலம் தொட்டே என்று புரிகிறது. அதேபோல salt waste என்றதனால் உப்புநிரைப் போல வளமற்று அவன் வாழ்வானது அமைந்து விட்டது என்பது தெளிவாகிறது. மொத்தத்தில் மனிதகுலமே பண்டு காலம் தொட்டு ஏதோ உப்புச்சப்பற்ற வாழ்வினை மேற்கொண்டு வருகிறது என்ற கருத்தினைப் புரிந்து கொள்கிறோம். இவ்வாறு அவனுடைய உயிர்ச்சக்தி உந்தித் தள்ள பயணிக்கும் அவனது கப்பலை, பிரபஞ்சமாகிய கடல்களின் அலைகள் வந்து மோதி, இழுத்துச் செல்கின்றன (934-937). மிகமிக அழகிய காட்சியாக இது நம் கண்முன்னே விரிகிறதல்லவா! பகவான் ஒரு

வாசகனை காவியத்தோடு ஒன்றிவிடச் செய்வதில் வல்லுநர் அல்லவா?

இத்துணை கூறிய பின்னும் பகவான் திருப்தி அடைந்தாரில்லை என்றே தோன்றுகிறது. மேலும் விவரிக்கிறார் பாருங்கள் வரிகள் - 938-940 - அவன் எப்பொழுதுமே அவனுடைய - பரம அன்னையினுடைய - ஆற்றல் செல்கின்ற பாதையிலேயே, அவன் காட்டிச் செல்லும் பாதையிலேயே செல்கிறானாம். ஒற்றைப் பிறவியோடு முடிந்து விடவில்லை அவன் பயணம். அவனது கப்பல், வாழ்க்கை, மரணம், பின்னுமோர் பிறவி (அடுத்தடுத்த பிறவி அல்லது பிறவிதோறும்) எனத் தொடர்ந்து கொண்டே போகிறது. அது மட்டுமல்லவாம், இப்போது எடுத்துள்ள பிறவியிலும் கூட, விழிப்பு, உறக்கம் என்ற நிலைகளிலும் அவன் பயணம் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டேயிருக்கிறது. அதாவது பிறவியெடுத்துள்ள ஆன்மா தன் எல்லா நிலைகளிலும் தன் சாதனையைத்தொடர்கிறதுஎன்ற பேருண்மை உணர்த்தப்படுகிறது. ஆர்வக்கனல் மேலெழும்பியுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு ஒவ்வொரு கணமும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய கணமே. அதுவும் அவன் தன் வழித்தடங்களை விட்டுச் செல்லும்போது பின்பற்றுவதற்கு கஸ்டமா என்ன?

மாலுமியாக, வணிகனாக, முக்கிய செய்தி சுமப்போனாக பயணிக்கிறானே அவனுடைய பயணம் முடியுமா, அது எந்த நிலையில் முடிவடையும் என்ற ஆர்வம் படிப்போர்க்குள் எழும் என்றுணர்ந்த கவி, எப்படி முடிக்கிறார்? பகவானின் வார்த்தைகளிலேயே பார்ப்போம்:

அவனுடை சூக்கமாற்றலிலிருந்து ஒரு சக்தி அவன் பால்
(பொழிகிறது)

அது அவனை* அவனுடை** சுயப் படைப்பினுடைய
விதியோடினைக்கிறது,
அவ் வலிமைகொள் பயணிப்போன்*** ஒருக்காலும்
ஓய்வு கொள்ளவியலாது
அதோடு மறைமெய்ம்மைசார் நீள்பயணமும் ஒருபோதும்
நின்று(முடிந்து) விடாது
மானிடனின் ஆன்மாவினின்றும் அஞ்ஞான இருள்
எடுக்கப்படும் வரையும்
இறைவனாரின் ஒளிப்போழ்து அவனுடை இருண்மையைக்
கைக்கொள்ளும் வரையும். வரிகள் 941-946

*மனிதனை - கட்டுரை ஆரம்பத்தில் கூறிய கருத்தினை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வர வேண்டுகிறேன்- மனிதனாக படைப்பில் வெளிவந்துள்ளவன் பரமபுருஷனே.

**பரமபுரஷனே தன் படைக்கும் ஆற்றலை வெளிக் கொணர்ந்து மனிதனைப் படைத்துள்ளான். ஆகவே அவனின் சுயபடைப்பு மனிதன்.

***Traveller - இங்கே பகவான் முதல் ஆங்கில எழுத்தை capitalலில் கொடுத்திருப்பதால், மனிதனாகப் பயணம் மேற்கொண்டவன் பரமபுரஷனே என்பது தெள்ளத் தெளிவு. ஆகவேதான் அவன் மறுபடி மறுபடி பிறக்க அஞ்சவதில்லை.

“Nature shall live to manifest secret God,
The Spirit shall take up the human play”

710 Lines 1428-1429

என்ற வரிகளும் இக்கருத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இறுதியாக நாமற்றந்து கொள்வது, பரிணாம வளர்ச்சியின் உச்சக் கட்டமாக விளங்கும், பேரியற்கையின் படைப்பான, ஒரு மனிதன் யோகவாழ்வை மேற்கொண்டபின், தன்னுடைய ஆன்ம பயணத்தை ஒரே பிறவிலேயே முடித்து விட ஏலாது. அவனின் ஆன்மாவினின்றும் அஞ்ஞானிக்ருள் எடுக்கப்பட்டு, இறைவனாரின் ஒளிமிகு காலைப்பொழுது (the morns of God) வந்து அவனுடை (his night) இருண்மையைக் கைக்கொள்ளும் வரை அவன் அன்னை பராசக்தியின் துணை கொண்டு தன் யோகசாதனைகளைத் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பதையே. பகவான் வடித்துள்ள இவ்வண்ண யோகச்சித்திரம் நம் என்னங்களை விட்டு நீங்காதிருக்கும். நாம் பார்த்து முடித்துள்ள வரிகளுக்கென ஸ்ரீஅன்னையாரும், ஹுமதாவும் இணைந்து வரைந்துள்ள 12 அற்புதமான ஒவியங்களும் சாட்சியாக அமைகின்றன. சாவித்திரிபவன் செல்லும் சாவித்தி அன்பர்கள் அவசியம் கண்டு மகிழ வேண்டியவை. அவ்வண்ணச் சித்திரங்களுக்கான வரிகளும் நம்மை வேறோர் உலகத்திற்கே இழுத்துச் சென்று விடுகின்றன.

நம்மில் பலரும் அம்மஹா புருஷர்களை நேரில் தரிசித்தது கிடையாது. அவர்களுடைய நூல்களின் மூலமே மிகவும் சூட்சமமாக நாம் வழிநடத்தப்படுகிறோம். பகவானும் அன்னையும் சேர்ந்து நம்மின் சாதனா மார்க்கத்தை செப்பமுற அமைத்து வருகிறார்கள். இதை சாதகர்களால் மறுக்க முடியாது. புத்தகம் 1ன் 4ம் காண்டத்தில் ஒரு சாதாரண ஆன்மா, தன்னையறிய அதனுடைய வாழ்நாளில் அளவற்ற தாகம் கொண்டு விட்ட போதில், அது மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளும், அதற்குக் கிட்டும் உதவிகளும் காட்டப்படுகின்றன. முத்தாய்ப்பாக, பகவான்

“அவ்வான்மாவின் பயணம்” முடிவுறா ஒன்று எனக் கூறி, பரமஅன்னையின் சக்தியால் அது நிறைவூறும் என்று முடிக்கிறார். நாமும் நம் சாதனையைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டேயிருக்க அன்னையின் தாள் பணிவோம். அவள் அருள் கிட்டும் நிச்சயமாக! புவி வாழ்வு தெய்வீக வாழ்வாக மலரத்தான் போகிறது!

கட்டுரையில் காணப்படும் சாவித்ரி வரிகளை
தமிழில் மொழியாக்கம் செய்தவர் கட்டுரை ஆசிரியரே.

Seer deep-hearted

சாவித்ரி பவன் தன்னுடைய சேவையில் 25வது வருடத்தில் அடியெடுத்து வைக்கிறது. இதைக் கொண்டாடும் விதமாக பல திறமை வாய்ந்த பேச்சாளர்கள் பேசியவற்றின் உரைகளை தேர்ந்தெடுத்து அதனை புத்தக வடிவில் வெளியிடுவதற்கான முயற்சியில் நாங்கள் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

இதன் முன்னோடியாக, சாவித்ரி பவனை நிறுவியவரும் சாவித்ரி காவியத்தை நமக்கெல்லாம் எளிய முறையில் விளக்கியவருமான ஷ்ரத்தாவன் அவர்கள் Seer deep-hearted எனும் தலைப்பில் அளித்துள்ள மூன்று உரைகளின் தொகுப்பினை புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளோம்.

இதன் விலை ரூ.150. இப்புத்தகம் சாவித்ரி பவனிலும் சப்தாவிலும் விற்பனைக்கு கிடைக்கிறது.

ஆர்வம் விலக்கல் சரணாகதி

(சித்ரா கணபதி, ஆரோவில்)

யோகம் என்றால் இறைவனை நாடுதலும் அவனுடன் ஜக்கியமடைதலும் ஆகும். யோகத்தினை கர்ம யோகம், ஞானயோகம், பக்தி யோகம் என மூன்று வகையாக பகவத் கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அருளியுள்ளதை நாம் அறிவோம். இந்த மூன்று யோகங்களையும் உள்ளடக்கி வாழ்வனைத்துமே யோகமாக ஆக வேண்டும். இதையே பூரண யோகம் என பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அருளியுள்ளதையும் நாம் அறிவோம். முதலில் இப்பூரண யோக பாதையைக் குறித்து ஸ்ரீ அரவிந்தரின் தெளிவான விளக்கத்தைப் பார்க்கலாம்.

“இங்கு பின்பற்றப்படும் யோக மார்க்கத்தின் நோக்கம் மற்ற யோகங்களின் நோக்கத்திலிருந்து வேறுபட்டது. அதன் நோக்கம் சாதாரண அஞ்ஞான உலகுணர்விலிருந்து விடுபட்டு இறை உணர்வை பெறுதல் மட்டுமன்று, இறை உணர்வின் அதிமன சக்தியை கீழே மனம், உயிர், உடலின் அஞ்ஞானத்திற்குள் கொண்டுவந்து, அவற்றை தில்யமாற்றம் செய்து, இங்கே இறைவனை வெளிப்படுத்தி, சடத்தில் ஒரு தெய்வீக வாழ்வை உருவாக்குவதாகும்”

“இந்த யோகம் மனத்தால் வகுக்கப்பட்ட சில போதனைகள், குறிப்பிட்ட வகையான தியானங்கள், மந்திரங்களால் நடப்பதில்லை. ஆர்வம் உள்நோக்கிய அல்லது மேல் நோக்கிய ஒருமுனைப்பு, தெய்வப் பிராபவத்திற்கு, நமக்கு மேலே உள்ள தெய்வ ஆற்றலுக்கு அல்லது அதன் செயல்களுக்கு, இதயத்திலுள்ள இறைவனது சாநித்யத்திற்கு தன்னை திறத்தல், இவற்றுக்கு அந்தியமான யாவற்றையும் விலக்கல் இவற்றின் மூலமே நடைபெறுகிறது. நம்பிக்கை, ஆர்வம், சரணாகதம் இவற்றின் மூலமே இந்த திறவு வர முடியும்.”(யோக விளக்கம், பாகம் ஒன்று ப.2) யோக விளக்கம் என்ற இந்த நூல், ஸ்ரீ அரவிந்தர் தனது சீடர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு அளித்த பதில்களின் சில பகுதிகளின் தொகுப்பு ஆகும். இதனை “Letters on Yoga” இரண்டாம் பகுதியில் பக்கம் 19, 20லும் காணலாம்.

ஆர்வம் விலக்கல் சரணாகதி இம்முன்றும் பூரண யோகத்தின் அடிப்படை. இதைப் பற்றி மிக விரிவாகவும் ஆழமாகவும் அன்னை (ப.11) எனும் நூலில் விளக்கியுள்ளதோடு மட்டுமல்லாமல் இதனை “தேவைப்படும் சொந்த முயற்சி” எனவும் கூறியுள்ளார்.

இந்நால்நாம் அனைவரும் படித்துபயன் பெற வேண்டியதும் பயிற்சி செய்ய வேண்டியதுமான ஆழம் மிக்க ஒன்றாகும். இந்நாலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முக்கியமான இம்முன்று வழிகளான ஆர்வம், விலக்கல், சரணாகதி பற்றியும், அதனை எங்கஙனம் பயிற்சி செய்யலாம் என்பது குறித்து ஸ்ரீஅன்னையின் “பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்” என்ற புத்தகத்திலிருந்தும், ஸ்ரீஅரவிந்தரின் மகாகாவியமான சாவித்ரியிலிருந்தும் இக்கட்டுரையின் வாயிலாக என்னால் முடிந்தவரை விளக்க முயன்றுள்ளேன்.

முதலில் ஆர்வம்: உலகாயத வாழ்க்கையிலும் கூட மனிதனை மேம்படுத்தி உயர் நிலைக்கு எடுத்து செல்வது அவனுடைய ஆர்வமே. ஆன்மிக வாழ்க்கையில் ஆர்வம் மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பகவான் அரவிந்தரின் “தெய்வீக வாழ்க்கை”புத்தகத்தின் முதல் அத்தியாயமே மனிதனின் ஆர்வம் என்பது குறித்துதான் விரிவாக விளக்குகிறது. அதன் தலைப்பே ‘Human Aspiration’ என்றுள்ளதை நாம் அறிவோம். இந்த ஆர்வத்தையே உறங்காத, தளராத, இடைவிடாத ஆர்வம்” என்று வலியுறுத்துகிறார் ஸ்ரீஅரவிந்தர் (அன்னை, ப.11) மேலும் இதனையே ஆழகுற பிரித்து பிரித்து கூறுவார், “மனதின் சங்கற்பம், இதயத்தின் நாட்டம்” என்று.

ஆர்வம் என்றாலே நமக்கு இதயத்துடன்தான் பொருத்தி பார்க்கத் தோன்றும். ஆனால் அதனை அடுத்து கொண்டு வருகிறார். இதயத்தின் ஆர்வத்தீயை தூண்டும் விதமாக மனமும் சங்கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். “உறங்காத, தளராத, இடைவிடாத ஆர்வ”த்தோடு “மனதின் சங்கற்பம், இதயத்தின் நாட்டம்” ஆகியன மனிதர்களாகிய நமக்குத் தேவை என்று வலியுறுத்துகிறார் ஸ்ரீஅரவிந்தர்.

இதயத்தின் நாட்டத்தினை எவ்வாறு எழுப்பலாம் என்று ஸ்ரீஅன்னையின் பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் புத்தகத்தில் டிசம்பர் 16, 1913 தேதியிட்ட பிரார்த்தனையில் நாம் காணலாம். “தூய்மையான எதனாலும் கட்டுப்படாத அன்பே இதயத்தின் ஆர்வத்தை திறக்கும் சாவி”என்கிறார். மேலும் “எம்மனே, இந்த அன்பு என்னும் புனித புஷ்பத்தை என்உள்ளத்தில் மலரவிடு” (ப.28, பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும்) இறைவனை நோக்கிய இந்த அன்பே உண்மையான அன்பாகும். அன்னை அருளியுள்ள

இந்த வரிகளைக் கொண்டே நாமும் பிரார்த்தனை செய்து இறை அன்பை பெற்று பக்தி செய்து ஆர்வத்தை வளர்க்கலாம்.

மேலும் இந்த அன்பைக் குறிக்கும் அற்புதமான சாவித்ரி வரிகளையும் பார்க்கலாம்.

Love is a glory from eternity's spheres.

He is still the godhead by which all can change.

A mystery wakes in our inconscient stuff,

A bliss is born that can remake our life.

P.397

அதாவது அன்பு என்பது நித்தியத்துவத்தின் மேன்மை, அந்த அன்பு என்பது இன்னும் ஒரு தெய்வத்வமே. அந்த கடவுட் தன்மையின் மூலம் அனைத்தும் மாறும், அடர்ந்த இருஞைக்குள்ளும் புதிரான ஒன்று எழுந்து பேரின்பத்தை பிறக்கச்செய்து, நம் வாழ்வை மாற்றி அமைக்கும். அனைத்தையும் மாற்றக் கூடிய அந்த அன்பை நாமும் வேண்டிப் பெறுவோம்.

ஆர்வத்தின் அடுத்த பகுதியாக ஸ்ரீஅரவிந்தர் “பிராண ஜீவனின் ஒப்புதல், தூல உணர்வையும் இயல்பையும் திறந்து அவற்றைத் தெய்வ சக்திக்கு இளக்கமாயிருக்கச் செய்ய உறுதி;” எனக் கூறியுள்ளதையும் பார்க்கலாம்.(ப.11 அன்னை)

என் இவ்வாறு பிராண ஜீவன் என்று குறிப்பிட்டு பகவான் கூறினார் என்ற கேள்வி எழும். பிராணனில் எழும் உணர்ச்சி வேகங்கள் இறைவனை நோக்கி எழும் ஆர்வத்தை மங்கச்செய்யும். அது போல தூல உணர்வாகிய நமது உடலும் அதன் நெடுநாள் பழக்கங்களை விடாமல் பற்றிக்கொண்டு ஆர்வத் தீயை எழுவொட்டாது தடுக்கும். இதை தவிர்த்து இவ்விரண்டு பாகங்களிலும் ஆர்வத்தை எழுப்பும் விதமாக அமைந்த பிரார்த்தனை:

“உயிரளிக்கும் தீயே போல் நின் ஒளி என்னில் வசிகிறது. நின் திவ்வியப் பேரன்போ என்னுள் ஊடுருவிப் பாய்கிறது. நின் மெய்ப் பணியாளனாகவும் நினக்கு இணங்கி வரும் கருவியாகவும் ஆக உறுதி கொண்ட இச் சடலத்தில் நீ என் ஆண்டவனாய் ஆட்சி புரியாயோ என் என் இருக்கை முற்றும் ஏங்குகிறது.” (பிரார்த்தனகளும் தியானங்களும், நவம்பர் 3, 1912, ப.2)

இப் பிரார்த்தனை பிராண ஜீவனிலும் தூல ஜீவனிலும் ஆர்வத்தை எழுப்பும் விதமாக அமைந்துள்ளதை காண்கிறோம். இத்தகையதோர் ஆர்வம் எப்படியான ஒரு வடிவம் எடுக்கிறது என்பதை மற்றொரு பிரார்த்தனையில் இவ்வாறு அழகாக உரைக்கிறார் நம் அன்னை.

"எம்பெருமானே, நின்பாலுள்ள எனது ஆர்வம் அளவான இதழ்கள் கொண்ட இசைவுடன் பொருந்திய, முழு மலர்ச்சியடைந்த, நறுமணம் கமழ்கின்ற, அழகிய ரோஜா மலரின் வடிவம் எடுத்துள்ளது." (அக்டோபர் 25, 1914 ப.210)

பூமியில் எவ்வாறு இந்த ஆர்வம் ஒளியை நோக்கி எழுகின்றது என்பதை சாவித்ரியின் வரிகள் நமக்கு தெளிவாக்குகின்றன.

சாவித்ரி காவியத்தின் முதல் காண்டத்தில் ஐந்து பக்கங்கள் வரை பூமி எவ்வாறு இருளிலிருந்து ஒளியை நோக்கி செல்கிறது என்பதை சூரிய உதயத்திற்கு முந்தைய நேரத்திலிருந்து அதாவது வைகறை பொழுதிலிருந்து ஆரம்பித்து சூரியன் உதிக்கும் வரை விளக்குவதாக அமைந்துள்ள அனைத்து வரிகளுமே மனிதர்களின் ஆர்வத்தோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும் வண்ணமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. (ப்ரார்த்தனை இதழ் 14 ப.49-61)

அகண்ட இருஞுக்குள்ளும் ஆர்வம் எவ்வாறு எழுகிறது என்று ஆர்வத்தின் தொடக்கத்திற்கே இவ்வரிகள் நம்மை இட்டுச் செல்கின்றன. மிகவும் சிறப்பாக கீழ் காணும் வரிகள் எவ்வாறு விளக்குகின்றன என்று பார்க்கலாம்.

An unshaped consciousness desired light
 And a blank prescience yearned towards distant change.
 As if a childlike finger laid on a cheek
 Reminded of the endless need in things
 The heedless Mother of the universe,
 An infant longing clutched the sombre Vast.
 Insensibly somewhere a breach began:
 A long lone line of hesitating hue
 Like a vague smile tempting a desert heart
 Troubled the far rim of life's obscure sleep.

P.2

வடிவமற்ற ஒர் உணர்வு ஒளியை விரும்புகிறது. ஒரு மாற்றம் வேண்டும் என அவாவறுகிறது. தொலைந்து போன ஒளியை அது தேடுகிறது. "அது எப்படி இருக்கிறது என்றால் சிறு குழந்தை உறங்கிக் கிடக்கும் பிரபஞ்ச அன்னையின் கண்ணத்தில் தன் பிரஞ்சு விரல்களை பதித்தாற் போல் இருக்கிறது என்கிறார்." (ப்ரார்த்தனை எண் 14 ப.60)

"ஸ்ரீஅரவிந்தர் எப்பொழுதும் கூறுவது போல் இரு இயக்கங்கள் நமக்குத் தேவை. ஒன்று கீழிருந்து எழும் ஆர்வம், அதற்கு மேலிருந்து பதிலுரைக்கும் இறைவனின் பேரருள். அன்னை கூறுவது போல் நம்மை முன்னேறவிடாமல் தடுக்கும் கடும் இருளை,

ஆர்வமெனும் அச்சிறு இயக்கம் மிகப்பெரிய விளைவினை ஏற்படுத்துகிறது. அச்சிறு அசைவினை ஒப்பிடும்பொழுது இவ்விளைவு மிகப்பெரியதே.” என்று ஆர்வத்தினை மையமாக்கி இவ்விளைக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

பின் முதல் ஒளிக்கீற்று, மெல்லிய நிறத்துடன், இன்னதென அறியமுடியாத நிறத்துடன் அடிவானத்தில் சூரியன் வர இருப்பதை கட்டியம் கூறும் விதமாக மிக மெல்லிய கோடாக தெரிகிறது... இருளில் ஆழ்ந்துள்ள, உறக்கத்தில் ஆழ்ந்துள்ள வாழ்வை விழிக்கசெய்கிறது, உணர்வகொள்ளச் செய்கிறது இந்த ஒளிக்கீற்றின் உந்துதல்.” (ப்ராத்தனா இதழ் 14 ப. 60-61)

டாக்டர் அலோக்பாண்டே அவர்களும் Readings in Savitri என்ற தொடர் கட்டுரையில் இவ்வாரே விளக்கியுள்ளார். புவிஉணர்வில் ஆர்வம் விழித்துக் கொண்டதால் அதனுடைய விதி நிர்ணயிக்கப்பட்டது, இந்த ஆர்வத்தின் விழிப்பு ஒரு களிமண்ணில் ஆர்வத்தையே ஏற்றுகிறது. இந்த ஆர்வத்தே மனிதன் உலகிற்கு வருவதற்கு முன்பே ஏற்றப்பட்டுவிட்டது. மனிதனின் வருகைக்குப் பிறகு இந்த ஆர்வத்தே உணர்வுள்ளதாக ஆகியது. இந்த ஆர்வத்தையே மனிதன் இறைத்தன்மை அடைவதை விரைவுபடுத்தியது. அதுவே நம்பிக்கையையும் அன்பையும் பிறக்க செய்ததது, இறைவனின் புன்னகையாக உணரப்பட்டு நம்மை இறை மூலத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அடுத்து நாம் விலக்கல் குறித்து பார்க்கலாம்:

மனிதன் உலகில் நல் வாழ்க்கை வாழ கோபம், பொறாமை, வெறுப்பு, பகை உணர்ச்சி இவற்றை அறவே களைதல் வேண்டும் என அறநால்களும் சமயநால்களும் காலம் காலமாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளன. ஆனால் பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தரோ இதனை இவ்வாறு மிக எளிதாக விட்டுவிடாமல் மனிதஜீவன்களின் பகுதிகளான மனம் பிராணன் தூல உடல் என்ற ஒவ்வொன்றிலும் விலக்க வேண்டியவைகளை மிகவும் தெளிவாக உரைத்துள்ளார்.

முதலில், “கீழியல்பின் இயக்கங்களை விலக்கல் . . . மனதின், கருத்துக்கள், அபிப்ராயங்கள், விருப்புக்கள், பழக்கங்கள், கட்டுமானங்கள்” (அன்னை, ப.11) ஆகியவற்றை விலக்குதல் வேண்டும் என பட்டியலிடுகிறார். இதற்குப் பொருத்தமான பிரார்த்தனைகளும் தியானங்களும் புத்தகத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் பிரார்த்தனையை இப்போது பார்ப்போம்.

“அவசேதனம் உணர்வின் அடித்தளம், இதில் இடைவிடாது பதிவாகும் நிகழ்வுகளுடன் ஒருவனுக்கு ஏற்படும் தொடர்பே

நின்னை நோக்கி செய்யும் தியானத்திற்கு மாபெரும் எதிரி” (நவம்பர் 25, 1913, பிரார்த்தனை ப.23,24) இது மட்டுமல்லாமல் “...இந்த பிரயோஜனமற்ற இரைச்சலை ஓயச் செய்யவும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஓயாது எழும் எண்ணங்களை எழுவொட்டாது தடுக்கவும், நமக்கு இடையூறாக இருக்கும் எண்ணற்ற விஷயங்களை விலக்கவும் வேண்டும். அப்போதுதான் நம்மனம் தூய்மை பெறும்.” என்கிறார் அன்னை.

அடுத்து நாம் விலக்க வேண்டியவை எவை? “பிராண இயல்பின் கோரிக்கைகள், தினவுகள், உணர்ச்சிகள், வெறிகள், சுயநலம், கர்வம், ஆணவம், பேராசை, பொறாமை, குரோதம், உண்மையைப் பகைத்தல் ஆகியவற்றை விலக்குதல்.” (அன்னை ப.12)

இவை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து எடுத்து நாம் விலக்க ஆரம்பிக்கும் போதே அனைத்து எதிர்மறை குணங்களும் நம்மை விட்டுச் செல்வதையும் நம் அன்னை அருளியுள்ள நவம்பர் 28, 1913 தேதியிட்ட பிரார்த்தனையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி சிறுமைகள் அனைத்தும் நீங்கி அவருடைய அருள் செயல்படுவதை நம்மால் உணரமுடியும்.

மேலேகுறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ அன்னையின் பிரார்த்தனை இதோ:

“ஆணவம் அனைத்தையும் எங்களிடம் இருந்து நீக்கி, சிறுமைத்தனமான செருக்களைத்தையும் போக்கி, பேராசை, உணர்வில் இருள் ஆகிய அனைத்தையும் விலக்கி நின் திவ்விய அருளால் நாங்கள் எல்லோரும் இந்த உலகில் கனலும் நின் ஒளிப்பிழும்பாக ஆவோமாக” (ப.26)

இப்பிரார்த்தனையை நாம் மனம் ஒன்றிய நிலையில் மேற்கொள்வோம். அவர்கள் செயல்படுவதை உணர்வோம்.

அடுத்து

“தால இயற்கையின் மட்மை, சந்தேகம், அவநம்பிக்கை, இருள், பிடிவாதம், சிறுமை, சோம்பல், மாறுதல் விரும்பாமை, தாமசம்” (அன்னை ப.12) இவையும் விலக்கப்பட வேண்டியவையே என்ற ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கூற்றின் படி, கீழ்க்காணும் ஆகஸ்ட் 17, 1913 தேதியிட்ட பிரார்த்தனையில், ஸ்ரீ அன்னை அற்புதமாக பிரார்த்திருப்பதை நம் பிரார்த்தனையாக, மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

“எங்களை எது எது ஒளிரவைக்கிறதோ, எது எது மகிழ்விக்கிறதோ, எங்கள் இருக்கைக்கு மூல காரணம் எதுவோ, எங்கள் இலட்சியம் முற்றும் எதுவோ அவையாவுமாய் நீ இருக்கிறாய். இது ஒன்றே எங்களை எங்கள் சொந்த கவலையிலிருந்து விடுவிக்கவும்,

எங்கள் இறக்கைகளை விரித்து எழ உந்தவும், லோகாயத வாழ்க்கையின் கட்டுக்களினின்று விடுபட்டு, மேலெழுந்து பறக்கவும்”. (ப்ரராத்தனைகளும் தியானங்களும், ப.20)

இப்பிரார்த்தனையைப் படிக்கும்போதே தூல இயற்கை மாறுவதற்கான பிரார்த்தனை என்பது புரிகிறது அல்லவா? இதற்கான சாவித்ரி வரிகள்

நூல் மூன்று “தெய்வீக அன்னையின் புத்தகத்தில்”, அசுவபதி தெய்வீக அன்னையை பூமிக்கு இறங்கி வர அழைக்கும் முன்னர் தன்னிலிருந்து விலக்க வேண்டியவை பற்றியும், அவை எவ்வாறு உயர்ந்த நிலைக்கு மனிதர்களை எழவொட்டாதவாறு தடுக்கின்றன என்றும் கூறுவது விலக்கப்பட வேண்டியவை குறித்து நமக்குக் கிடைத்த மந்திரச்சொற்களாகும்.

In the texture of our bound humanity
He felt the stark resistance huge and dumb
Of our inconscient and unseeing base,
The stubborn mute rejection in life's depths,
The ignorant No in the origin of things.

P.317

அதாவது கட்டுண்டு கிடக்கும் மனித குலத்தை உயர்வை நோக்கிச் செல்லவிடாது அவசேதனத்தின் இருள் பிடிவாதமாக எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறது. அதனை “ignorant No” என்று குறிப்பிட்டுள்ளதை இந்த வரிகளில் நாம் பார்க்கிறோம்.

Hoping the incoming Truth might stumble and fall,
And old ideal voices wandering moaned
And pleaded for a heavenly leniency
To the gracious imperfections of our earth
And the sweet weaknesses of our mortal state.

P.318

வரவிருக்கும் பேருண்மை வீழ்ந்து போகும் என்ற நம்பிக்கையுடன் பழையபழக்கங்கள் மனிதர்களின் இனிப்பானதிறமையின்மையாக தன்னையே நியாயப்படுத்திக் கொண்டு உலவுகின்றன என்று, மன பிராண தூல இயற்கையின் எதிர்ப்பை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இதனை அடியோடு களைந்து விடும் விதமாக

He tore desire up from its bleeding roots
And offered to the gods the vacant place.

P.318

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள இந்த வரிகள் நம்மையும் இவ்வாறாக நம்முடைய ஆசைகளை களைய ஸ்ரீஅன்னயிடம் அவற்றை சமர்ப்பணம் செய்யத் தூண்டுவதாக உள்ளது. இறுதியாக

ஸ்ரீஅன்னையின் பிப்ரவரி 17, 1914 பிரார்த்தனை:

”எம்மனே அஞ்ஞான இருளை எல்லாம் போக்கி,
குருட்டுத்தனத்தை நீக்கி, நின் திவ்விய ஒளி அருங்கின்ற
கலக்கமற்ற நிச்சிதத்தை ஒவ்வொருவருக்கும் கொடு.” [ப.54]

பூரண யோகத்தின் மூன்றாவது அடிப்படை சரணாகதி:

”அன்னை” புத்தகத்தில் (ப.12-13) “தன்னையும் தன் உடைமைகளையும் தனது அனைத்தையும், எல்லா உணர்வுத் தளங்களையும் எல்லா இயக்கங்களையும் இறைவனுக்கும் சக்திக்கும் சரணாகதி செய்தல்.” என்று சரணாகதி பற்றிய விளக்கத்தை அளிக்கிறார் பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர்.

இவ்வரிகளில் பொதிந்திருக்கும் உயர் உண்மையை நாம் முதலில் உணரவேண்டும். நமக்குள் ஆர்வத்தீழுப்பப்பட்டு அது அன்யாது காக்கப்பட வேண்டும் எனில் விலக்கப்பட வேண்டியவற்றை நேர்மையுடன் விலக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் சரணமும் நிகழ்ந்தவாறே இருக்க வேண்டும்.

நம்முடைய உணர்வுகள் நோக்கங்கள் எழுச்சிகள் என்று அனைத்தும் ஒன்றுவிடாமல், நமது அனைத்து பாகங்களிலிருந்தும் சமர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். “உன்னிலுள்ள அனைத்தும் தெய்வ அன்னைக்கே உரிமையாகிவிட வேண்டும்.” (அன்னை ப.17) என்ற இந்த வரிகள் மூலம் சரணாகதி அன்னைக்கே செய்யப்பட வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

”நீ அன்னையை சரணடையவில்லை என்றால் அன்னைக்குத் திறந்திருப்பதீல் ஆன்மிகப் பொருள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த யோகத்தை சாதனை செய்கிறவர்களிடம் சரணம் அல்லது ஆத்ம சமர்ப்பணம் கோரப்படுகிறது, ஏனெனில் அவ்வாறு ஜீவனை மேன்மேலும் சரணாகதி செய்யாவிட்டால் யோக நோக்கத்தின் பக்கத்தில் கூட போக முடியாது.” (ப.47 ஸ்ரீஅரவிந்தர் கண்ட அன்னை)

சரணம் அன்னைக்குச் செய்யப்பட வேண்டும். அவருடைய சக்திக்கு கூட அன்று. அன்னைக்கே செய்ய வேண்டும். (ஸ்ரீஅரவிந்தர் 4.10.1936 ஸ்ரீஅரவிந்தர் கண்ட அன்னை)

இதோ இக்கருத்தை ஒத்த ஜனவரி 19, 1914 தேதியிட்ட பிரார்த்தனை “எம்மனே, திவ்விய அன்பின் மூர்த்தியே. நின்னில் முற்றும் ஈடுபட்டோருக்கும் நின்னாலும் நின் பொருட்டேயுமே வாழ்வோருக்கும் எல்லா வெற்றிகளும் கிட்டும். எங்கள் பக்தி இன்னும் வளர்ந்த வண்ணம் இருக்கட்டும். எங்கள் ஆத்ம

நிவேதனம் முழுமை பெறுவதற்கு எப்போதும் முன்னேறியவாறு இருக்கட்டும்.”. (ப.40)

31 ஜூவரி 1914 பிரார்த்தனை

“எம்மனே அன்பின் தில்ய மூர்த்தியே, நின்னோடும் நின் தர்மத்தோடும் ஒன்றிய நிலையிலேயே நாங்கள் எப்போதும் தேர்ந்தெடுக்கவும், நிச்சயிக்கவும் செய்யும்போது நின் திருவளச் சித்தமே நிறைவேற்றுகிறது.”

நின் கண்கொண்டு பார்ப்போம்
நின் ஞான ஒளியால் அறிவோம்
நின் திரு உள்ளத்தையே நிறைவேற்றுவோம்” (ப.42)

இவ்வாறான ஒன்றிய நிலையை அருள் வேண்டியும் “நின் சேதனத்துடன் ஒன்றி நின்னுடன் ஐக்கியமாக ஆர்வமுறுகிறேன்” என்கிறார்.

(ப.51, பிப்ரவரி 13, 1914)

ஸ்ரீஅன்னை பிறந்த திருநாளான பிப்ரவரி 21அன்று (1914) அவராலேயே அருளப்பட்ட சரணாகதி பிரார்த்தனை:

“ஓவ்வொரு நாள் மட்டுமல்ல, ஓவ்வொரு கணமும் எங்கள் அற்பணத்திற்குப் புதியதோர் வாய்ப்பாக அமையட்டும்” (ப.56) என்று தொடங்கும் இப் பிரார்த்தனை முழுமையாக சரணாகதியைப் பற்றியதுதான்.

இப் பிரார்த்தனைகள் அனைத்தும், “ஸ்ரீஅன்னையின் பிரார்த்தனைகள் நமக்கு - ஆர்வமுறும் சைத்திய புருஷனுக்கு - இறைவனை நோக்கி எப்படி பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்பதை காட்டுவதற்காக இருக்கின்றன என்றும் நான் கருதுகிறேன்.” என்ற ஒரு சாதகரின் விளக்கத்திற்கு ஸ்ரீஅரவிந்தர், “ஆம்” என்று பதிலளித்துள்ளார். (ஆகஸ்ட் 17, 1938)

இக்கட்டுரையின் இறுதியாக நாம் சாவித்ரியின் மந்திர வரிகளைப் பார்க்கலாம். இவ்வரிகள் விலக்கல் குறித்தும், சரணாகதி குறித்தும் அற்புதமாய் நமக்களிக்கப்பட்ட மந்திர வரிகள், மேலும் நம்மை தியானத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் வரிகளுமாகும்.

This Light comes not by struggle or by thought;
In the mind's silence the Transcendent acts
And the hushed heart hears the unuttered Word.
A vast surrender was his only strength.
A Power that lives upon the heights must act,
Bring into life's closed room the Immortal's air

And fill the finite with the Infinite.
 All that denies must be torn out and slain
 And crushed the many longings for whose sake
 We lose the One for whom our lives were made.
 Now other claims had hushed in him their cry:
 Only he longed to draw her presence and power
 Into his heart and mind and breathing frame;
 Only he yearned to call for ever down
 Her healing touch of love and truth and joy
 Into the darkness of the suffering world.
 His soul was freed and given to her alone.

P.315-316

அதாவது வாழ்வின் மூடப்பட்ட அறையினால் மரணமில்லா காற்றினை நிரப்பவும், எல்லையுடையவற்றுள் அனந்தத்தை நிரப்பவும் மேலிருந்து ஒரு சக்தி செயல் பட வேண்டும். அதற்கு பரந்துபட்ட சரணாகதியே ஒரே பலம் என்று மன்னர் அசுவபதி தெய்வீக அன்னையை அழைக்கும் முகமாக வரும் வரிகள் இவை. இதில் தொடர்ந்து விலக்க வேண்டியவை குறித்தும், இவ்வாறு கூறுகிறார்:

எவையெல்லாம் அவற்றை தனக்குள் மறுக்கிறதோ அவையெல்லாவற்றையும் கிழித்து அழிக்கவும் வேண்டுகிறார். அந்த ஏக்கங்களினால் நம் வாழ்வின் குறிக்கோளான ஒருமையை, இறைமையை இழக்கிறோம். அந்த ஏக்கங்களையெல்லாம் நக்கி விட்டு, மற்ற கோரிக்கைகளும் எழுப்பும் அழுகுரலை அமைதிப்படுத்தியும், இந்த இருண்ட துயருற்ற உலகில் தெய்வீக அன்னையின் குணப்படுத்தக் கூடிய அங்கு, உன்மை மற்றும் உவகை இவற்றின் தொடுதலை மட்டுமே வேண்டி அவற்றை கீழே இறங்கி வருமாறு அழைத்து தன்னுடைய ஆன்மாவை அவளுக்கு மட்டுமே கொடுப்பதாக வரும் இவ்வரிகளின் ஆழத்தை நாம் அதனை திரும்ப திரும்ப படித்து உள்வாங்குவது மூலமே நம்மை ஆர்வம், விலக்கல், சரணாகதிக்குத் தயார்படுத்தும்.

நம்முடைய சொந்த முயற்சியால் இதைச் செய்ய நீண்ட காலம் தேவைப்படும். ஆனால் ஸ்ரீ அன்னையிடம் செய்யும் பக்தி நமக்கு சக்தியை அளித்து இம் மூன்று இன்றியமையாத அடிப்படைகளை நம்மில் நிலைநிறுத்தும் என்பது திண்ணை. அதற்காக நாம் அனைவரும் ஆர்வமுறையோம் என்ற பிரார்த்தனையோடு இக் கட்டுரையை முடிக்கிறேன்.

சாவ்தீர் விளக்கம் - 28

நூல் இரண்டு: உலகப் பயணி

காதை ஒன்று: உலக ஏணி

வரிகள் : 103 - 238

ஆங்கிலத்தில் : ஷ்ரத்தாவன்

தமிழில் : தண்ணூல்

நாம் நூல் இரண்டு, உலகங்களின் பயணியான மன்னர் அசுவபதியைப் பின்பற்றிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். அவர் பிரபஞ்சங்களின் பல தளங்களினாடே ஒரு மாபெரும் பயணத்தைத் துவக்கியிருக்கிறார். இக்காதையின் முதல் பகுதியில், “வேறொரு இடம் மற்றும் காலத்தில் நுழைந்த, அவர் பெற்ற முதல் அனுபவத்தைப் பற்றி பார்த்தோம். இந்த இரண்டாம் பகுதியான “உலக-ஏணியில்”, இக்காதையின் தலைப்பே அதுதான், விளக்கத்தை நாம் பார்க்க இருக்கிறோம்.

There walled apart by its own innerness
In a mystical barrage of dynamic light
He saw a lone immense high-curved world-pile
Erect like a mountain-chariot of the Gods
Motionless under an inscrutable sky.

அசுவபதி ஏதோ ஒன்றைப் பார்க்கிறார், அது தன்னுடைய அகத்தன்மையால் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது: அதனின் அகத்தன்மையால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது மேலும் ஒரு புதிரான, சக்திமிக்க ஒளியினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. Barrage என்பது பிரஞ்ச மொழிச் சொல், இதற்கு அனை அல்லது தடை என்பது பொருள். முதல் உலக யுத்தத்தின் போது ஆங்கில மொழியினுள் இச்சொல் நுழைந்தது. படைகள் முன்னேறிச் செல்ல இயலாதபடி எறியப்படும் பல பெரியதுப்பாக்கிகள் மற்றும் பீரங்கிகள் பொழியும் குண்டு வெடிப்புக்களைக் குறிக்கிறது. இங்கு ஸ்ரீஅரவிந்தர் ஒளியின் பொழிவை, ஒளி வெள்ளத்தின் பொழிவை குறிப்பிட இச்சொல்லை பயன்படுத்தி இருக்கிறார். இந்த ஒளி வெள்ளம் ஓரிடத்தில் நிலையாக இருப்பது அல்ல. இப்பொழிவு கீழ் நோக்கி இறங்கும் செயலாற்றல் கொண்ட ஒளியாகும். இந்த ஒளியால் ஆன தடையின் பின்னால் அசுவபதி உயர்ந்து வளைந்திருக்கும் உலக

குவியல்களைப் பார்க்கிறார். உலகங்களின் குவியல் மலையை அல்லது ஒரு தேரை ஒத்திருக்கிறது. இங்கு நம் தென்னிந்தியாவில் கோவில் திருவிழாக்களில் கடவுளர்களின் உருவங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்டு ரதங்களில் வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்படும். ஒவ்வொரு இறை உருவத்திற்கும் தனித்தனியான ரதங்கள் இருக்கும். இந்த ரதங்கள் கோபுரத்தையொத்த அமைப்பை உடையவை. கோயில் கோபுரங்கள் பல நிலைகளாக மலைகளைப் போல் ஆகாயத்தில் உயர்ந்து நிற்கும். இங்கும், இப்பகுதியிலும் கூட வருடத்தின் சில சமயங்களில் மாலை நேரத்தில் ஆகாயத்தில் வானவில்லின் நிறங்கள் போல பல வண்ணங்களில் மேகங்கள் காணப்படும். சூரியன் மறைவதற்கு முன் இத்தகையதொரு காட்சியைக் காண முடியும். இக்காட்சி கடவுளர்கள், தங்களுடைய ஒளியை மறைத்துக் கொண்டு மேகக் கூட்டங்களான ரதத்தில் மெதுவாக நகர்ந்து வந்து நம்மைப் பார்க்க வருவது போல் எனக்குத் தோன்றும். இங்கு ஸ்ரீஅரவிந்தர் உலகங்களின் குவியல்களின் உருவத்தை நமக்குக் காட்டுகிறார். அவை ஒரு மலையைப் போன்று ஒவ்வொரு நிலையாக உயர்ந்து நிற்கின்றன. அல்லது மலையை ஒத்த வடிவமுடைய ரதத்தில் கடவுளர்கள் வலம் வருவது போல் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த உலகக் குவியல் அசைவற்றது. அது அறியவொண்ணா வானத்தில் நேரே உயர்ந்து நிற்கிறது. Inscrutabile என்றால் அறியமுடியாத என்பது பொருள். இச்சொல்லை ஒருவருடைய முகத்தின் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டைக் குறிப்பிட பயன்படுத்துவர். ஒருவர் தன்னுடைய எண்ணத்தையோ அல்லது உணர்ச்சியையோ வெளிக்காட்டாமல் மறைக்கும் பொழுது இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது அல்லது வேறு கலாச்சாரப் பின்னணியில் வந்த மக்களின் முகபாவத்தை நாம் அறிவது கடினமாக இருக்கும் பொழுது இச்சொல் பயன்படுத்தப்படும். ஐரோப்பியர்கள் சீனர்கள் மற்றும் ஐப்பானியர்களை இவ்வாறு inscrutable என்று விவரிப்பார். ஏனென்றால் அவர்களுடைய முகபாவனையிலிருந்து அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் அல்லது உணர்ச்சிகள் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள இயலவில்லை என்பர். இங்கு இந்த வானத்தின் மேலே இருக்கும் உலகக் குவியல் புதிரானது அறிய முடியாதது. அது எதைத் தன்னுள் கொண்டிருக்கிறது அல்லது மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது அல்லது எதை உரைக்கிறது என்பது தெளிவாக இல்லை.

As if from Matter's plinth and viewless base
 To a top as viewless, a carved sea of worlds
 Climbing with foam-maned waves to the Supreme
 Ascended towards breadths immeasurable;

It hoped to soar into the Ineffable's reign:
A hundred levels raised it to the Unknown.

இந்த ரத-பர்வதம் ஒரு பீடத்தின் அல்லது அடித்தளத்தின் மேல் நின்று கொண்டிருப்பது போல் தோன்றுகிறது. ஒரு கட்டிடம் அல்லது ஒரு சிலை ஒரு அடித்தளத்தின் மீது அல்லது பீடத்தின் மேல் நிறுவப்படும். Plinth என்பது பீடத்தைக் குறிக்கிறது. ஜடத்தாலான இந்த உலகம், சூட்சம் உலகங்களின் நிலைகளுக்கு ஒரு பீடமாக ஆனது என்கிறார் ஸ்ரீஅரவிந்தர். அந்த பீடத்தின், அடித்தளத்தின் அடிப்பகுதி கண்களுக்குப் புலப்படாத ஒன்று அதைப் பார்க்க முடியாது. அதே போன்று மலையின் உச்சியும் நம் கட்டுலன் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது. இந்த உலகக் குவியலை கடவின் உலகங்களால் வடிக்கப்பட்டது போல், நூரை பொங்கியிருக்கும் அலைகள் மேல் அலைகளாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பது போல் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார் நம் கவி: நூரைகவிந்த பிடரி கொண்ட அலைகள். Foam என்றால் நூரை. Mane என்பது குதிரை அல்லது சிங்கத்தின் பிடரியில் இருக்கும் நீண்ட முடியைக் குறிக்கிறது. புயல் உருவான கடல் மிகவும் சீற்றக்துடன் இருக்கும் அதனுடைய அலைகள் வெண்புரவியின் வெண்மையான மயிர் நிறைந்த பிடரியை ஒத்திருக்கும், இதை நாம் வெள்ளைக் குதிரை என்று கூட அழைப்பதுண்டு. இந்த உலகக் குவியல் மேலும் மேலும் உயர்ந்து செல்லும் அலைகளால் ஆக்கப்பட்டிருப்பது போல் தோன்றினாலும் இந்த அலைகள் மற்றும் இக்கடல் அசைவற்றிருக்கிறது, செதுக்கப்பட்டது போன்று, ஒரு கோயில் கோபுரம் அல்லது கடவுளின் ரதம் போன்றிருக்கிறது. இவ்வாறு கடல் உலகங்களால் செதுக்கப்பட்ட, வடிக்கப்பட்ட பல நிலைகள் நூரைகவிந்த பிடரி கொண்ட அலைகளுடன் பரம்பொருளை நோக்கி மேலேறுகின்றன. அளக்கவியலா அகலங்களை நோக்கி மேலேறுகின்றன. இங்கு breadth என்பது அகலம் (நீள அகலம்) என்ற பொருளில் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உலகங்கள் மேலும் மேலும் உயர்ந்து செல்லச்செல்ல, அது அகன்று பரந்து விரிந்து அளக்கவியலா அளவிற்கு விரிகிறது. இந்த உலகக் குவியின் நிலைகள் ஒரு பறவையைப் போன்று உயர்ந்து செல்ல முயற்சிக்கின்றன, விண்டுரைக்க இயலா ஆட்சிப் பரப்புகளுக்கு உயர்கின்றன, பிரபஞ்சத்திற்கு அப்பால் அனைத்தையும் கடந்த எல்லையற்ற ஆட்சி பரப்புகள், அந்த விண்டுரைக்க இயலா அறியவொண்ணாதவனால் ஆளப்படுகின்ற தளத்திற்கு உயர்கின்றன. ஒரு நூறு நிலைகள் அறியவொண்ணாததை நோக்கி உயர்கின்றன என்கிறார் ஸ்ரீஅரவிந்தர். இந்தியக் கலாச்சாரத்தில் ஒரு நூறு என்பது ஒரு முழுமையின் நிலையைக் குறிக்கிறது. நூறாண்டு

வாழ்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடும் பொழுது அவர்கள் வாழ்க்கை முழுமை பெற்றதாக ஆகிறது. ஒரு நூறு நிலைகள் என்பது இந்த சூட்சம் உலகங்களின் மலையை அறியவொண்ணாததிற்கு உயர்த்திச் செல்கிறது. மேலும் அதன் உச்சி காணவியலா ஒன்று, ஒரு அடித்தளத்தின் அடிப்பகுதியை எவ்வாறு பார்க்க முடியாதோ அவ்வாறே அதன் உச்சியும் காண முடியாத ஒன்று.

So it towered up to heights intangible
And disappeared in the hushed conscious Vast
As climbs a storeyed temple-tower to heaven
Built by the aspiring soul of man to live
Near to his dream of the Invisible.

Towered என்பது இங்கு வினைச்சொல்லாகும். இதன் பொருள் ஓர் உயரமான கோபுரம் போன்று உயர்வது என்பதாகும். நூற்றுக்கணக்கான நிலைகளைக் கொண்ட உலகக் குவியிலின் மலையைப் போன்ற ரதம் எட்ட இயலாத உயரங்களுக்கு மேலெழுந்து நிற்கிறது. அல்லது அந்த தொடுதலை உணர்கிறது — உணர்வுள்ள பரந்து விரிந்த மௌனமான வெளியில் மறைகிறது ஓர் அளப்பரிய மோன உணர்வு. இந்த உலகில் ஒரு கோபுரம் வானளாவ உயர்ந்து நிற்கிறது, மேகங்கள் அல்லது பனியால் மூடப்படாவிட்டால் நாம் அதன் உச்சியை சாதாரணமாக பார்க்க முடியும்; ஆனால் அசுவபதி வேறொரு இடம் மற்றும் காலத்தில் பயணிக்கிறார்: கோபுரம் போல் உயர்ந்து குவியலாகக் கிடக்கும் உலகங்கள் இந்த உலகிலுள்ள வானத்திற்கு எட்டவில்லை ஆனால் சூட்சம் பிரபஞ்சத்தின் உயர் தளங்களுக்குள் செல்கின்றன. அங்குள்ள சூழல் மோனமான உணர்வுள்ள பரந்து விரிந்த வெளியாக இருக்கிறது. ஸ்ரீஅரவிந்தர் இங்கு நம் உலகில் காணப்படும் பலநிலைகளுடைய கோவில் கோபுரத்துடன் இதை ஒப்பிடுகிறார். ஒரு கட்டிடத்திற்கு தரை தளம், முதல் தளம் இரண்டாம் தளம் என பல தளங்கள் இருக்கும். அதே போன்று தென்னிந்தியாவில் நாம் பார்க்கும் கோவில் கோபுரங்கள் பெரும் வாசல்களை அடித்தளமாகக் கொண்டு அதற்கு மேல் பல நிலைகளுள்ள கோபுரங்கள் வானளாவ உயர்ந்து அமைக்கப்பட்டிருப்பதை பார்த்திருக்கிறோம். இதை நீங்கள் சற்று உன்னிப்பாக கவனித்தால் ஒவ்வொரு நிலையும் ஒரு உலகத்தைக் குறிப்பதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு நிலையும் ஓர் உலகம். ஒவ்வொரு நிலையிலும் அந்தந்த நிலையின் ஜீவன்கள் தத்தம் துணையுடன் இருப்பதான் உருவங்கள் மற்றும் விலங்குகளின் வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டு அவை கீழே நம்முடைய உலகத்தைப் பார்ப்பது போல் இருப்பதைக் காணலாம். மனிதர்கள் இத்தகைய

கோபுரங்களை தங்களுடைய உள்ளுணர்வினால் இத்தகைய சூட்சம் உலகங்களின் வடிவங்களை உருவாக்கினார்கள். மேலும் அவர்களுடைய ஆர்வம் இதன் மூலம் மிக உயர்ந்த உணர்வை எட்ட முடிந்தது: ஆர்வமுறும் மனிதனின் ஆன்மா வாழ்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டது / கட்புலனாகாதவனின் அருகாமையில் அவனுடைய கனவு இருந்தது. மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள மத சம்பந்தமான உயரமான கோபுரங்கள், அறிந்தோ அறியாமலோ, நம் கண்களால் காண இயலாத இருப்பின் சூட்சம் தளங்களின் உலகக் குவியல்களின் உருவங்களைக் குறிக்கின்றன. இவை நம்முடைய ஜட உலகை, அனைத்தையும் கடந்த அந்த உயர் தளங்களுடன், வார்த்தைகளால் விவரிக்க இயலாதவனின் ஆட்சியுடன் இணைக்கிறது என்பதை நமக்குக் காட்டுகிறார் பூஜீஅரவிந்தர்.

Infinity calls to it as it dreams and climbs;
Its spire touches the apex of the world;
Mounting into great voiceless stillnesses
It marries the earth to screened eternities.

இந்த வரிகளில் கடந்த கால வினைச் சொற்களை நிகழ்காலத்திற்கு மாற்றுகிறார். இந்த காவியம் முழுவதிலும் கடந்த கால வினைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் பொழுது ஒரு கதையைச் சொல்வதாக இருக்கும் - இங்கு, அசுவபதி கண்டதை, அனுபவமாகப் பெற்றதை நிகழ்காலத்தில் கூறுகிறார். நிகழ்காலச் சொற்களை உபயோகிக்கும் பொழுது பொதுவான ஒன்றை ஒரு பரந்த பொருளில் உபயோகித்திருப்பதைக் காணலாம். இப்பொழுது அவர் ஒரு பொதுவான கருத்தைச் சொல்கிறார். மேலும் அதை திறமையுடன், இருப்பின் சூட்சம் தளங்களின் உலகக் குவியலை குறிப்பிடவும், இங்கு நிலவுகளில் மனிதன் தன் ஆர்வத்தினால் உருவாக்கியிருக்கும் கோவில் கோபுரங்களைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்: அனந்தம் அதனை தன்னுடைய கனவுகளாகவும் மேலெழுதலாகவும் பார்க்கிறது. கோபுரத்தின் பலப்பல தளங்கள், அனந்தத்தை அடைய முயற்சிக்கும் மிக உயர்வான மெய்ம்மைகளின் கனவுகளைக் குறிப்பதைப் போல் இருக்கிறது. அதனுடைய எல்லையிலாத் தன்மை நம்முடைய ஆன்மாக்களை கவர்ந்திமுக்கிறது: அதனுடைய நுனி உலகின் உச்சியைத் தொடுகிறது. Spire என்பது ஒரு உயரமான தேவாலயக் கோபுரத்தின் நுனியைக் குறிப்பதாகும். பாண்டிச்சேரியில் உள்ள பல தேவாலயங்களில் இது போன்ற spiresஐப் பார்க்க முடியும். Apex என்றால் மிகமிக உயரமான பகுதியைக் குறிப்பது. உலகக் குவியலின் மிக உயரமான புள்ளி உலகின் உச்சியைத் தொடுகிறது.

வெளிப்பட்டிருக்கும் பிரபஞ்சத்தின் மிக உயர்ந்த நிலையைக் குறிக்கிறது. அது அந்த மாபெரும் குரலற்ற ஓசையற்ற மோனமான ஆட்சிப் பரப்புகளினாடே உயரும் பொழுது, இந்நிலவுலகம் மறைவாக இருக்கும் அனந்தங்களோடு இணைகிறது, நம்முடைய நிலவுலகிற்கும், நம்முடைய இருப்பான தூல உலகிற்கும் நம்மால் அறிய இயலாத, மறைக்கப்பட்டிருக்கும் நம்மிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் நித்திய, என்றுமுள தளங்களுடன் ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

Amid the many systems of the One
Made by an interpreting creative joy
Alone it points us to our journey back
Out of our long self-loss in Nature's deeps;
Planted on earth it holds in it all realms:
It is a brief compendium of the Vast.
This was the single stair to beings goal.

“அந்த ஒன்று”, அந்த இறைவன், பலப்பல முறைகளை உருவாக்கியிருக்கிறான். பல பிரபஞ்சங்களை பல அகிலங்களை தன்னுடைய விளக்கம் பொருந்திய சிருஷ்டிக்கும் ஆனந்தத்தால் உருவாக்கியிருக்கிறான், அது ஒரு சிருஷ்டிக்கும் ஆனந்தம், அது அந்த ஒன்றின் உள்ளுணர்வை பல உருவங்களாக பல்வேறு முறைகளாக வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த உலகக் குவியல் மேற் சொன்னவற்றுள் ஒன்று. இவற்றுள் ஒன்றே ஒன்று நீண்டு நெடிது நம்மை நாமே தொலைத்துவிட்ட இயற்கையின் ஆழங்களிலிருந்து நாம் எவ்வாறு மீண்டு வருவது என்பதை நமக்குக் காட்டியது. நம்முடைய ஆன்மாக்கள், உலக ஏணியின் காண இயலா அடித்தளமான அசேதனத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. பரிணாமத்தின் மூலம் நாம் சிறிது மேலேறி வந்து, அரைகுறை உணர்வு பெற்று, அறியாமையில் நம்மை இழந்துவிட்டதை அறிந்தவர்களாக, நாம் எங்கிருந்து வந்தோம் என்பதை மறந்தவர்களாக, நாம் யார், ஏன் நாம் இங்கிருக்கிறோம் என இவையனைத்தையும் மறந்துவிட்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் நீண்டு நெடிது நம்மை நாமே தொலைத்துவிட்டதிலிருந்து வெளிவர ஒரு வழி இருக்கிறது. நாம் இந்த உலக- ஏணியில் பரிணாமத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு நிலையாக மீண்டும் மேலேற வேண்டும், தனிப்பட்ட முறையிலும், ஒரு இனமாகவும் மேலேற வேண்டும். இதுவே நாம் திரும்புவதற்கான பயணம், இதையே பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் The Life Divineவே “மனிதப் பயணம்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நூல் ஒன்று காதை ஐந்தின் இறுதிப் பகுதியில், அசுவபதி ஒரு பொன்மய ஏணி ஆன்மாவை சுமந்து செல்கிறது / ஆத்மனின் முனைகளை வைர இழைகளுடன் கட்டியபடி என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆத்மனின் முனைகளுக்கு இடையே மேலும் கீழுமாக செல்லும் அந்த ஏணியின் ஒரு புறம் முழுமையான சுதந்திரம், வெளிப்பாட்டிற்கு அப்பாலுள்ள அந்த ஒருமையின் அனந்தம் மற்றும் நிதத்தியன் மற்றொரு முனையில் ஜடத்தின் உணர்வின்மை. இவையிரண்டையும் வார்த்தைகளால் விளக்க இயலா சிருஷ்டியுடன் சேர்த்து இணைக்கிறது. இப்பொழுது அசுவபதி வேறொரு இடம் மற்றும் காலத்தினான் நுழைந்துவிட்ட காரணத்தால் இந்த ஏணியை வேறுவிதமாகப் பார்க்கிறார். ஏனென்றால் புவியில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் இந்த உலகக் குவியல் அனைத்து ஆட்சிப் பரப்புகளையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது. ஜடம் தான் அடித்தளம், பீடம் ஆனால் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் உலகங்களின் சமுத்திரம் தன்னுள்ளே இருப்பின் எல்லா தளங்களையும் கொண்டிருக்கிறது: அது அந்த பரந்து விரிந்த ஒன்றின் சிறு தொகுப்பாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். Compendium என்ற சொல்லை தற்பொழுது அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. Compendium என்றால் மிகப் பெரிதான அல்லது நீளமானதின் சுருக்கமான வடிவம். அசுவபதி இந்த பரந்து விரிந்த அண்டத்தின் சுருக்கமான தொகுப்பை, முக்கியக் குறிப்புகளைப் பார்க்கிறார். மேலும் உயரவும், அறியாமையில் தொலைந்துவிட்ட நம் நிலையிலிருந்து வெளியேறவும் ஒரு வழியைக் காட்டுகிறது. இதுவே, அந்த ஒற்றைப் படியே நம்முடைய தனிப்பட்ட இருப்பின் மற்றும் எல்லா இருப்பிற்குமான இலட்சியமும் ஆகும்.

A summary of the stages of the spirit,
Its copy of the cosmic hierarchies
Refashioned in our secret air of self
A subtle pattern of the universe.

Summary என்பது ஒரு பெரிய உரைநடையின் சுருக்கம். Summary என்பதற்கு உதாரணமாக திரு. எம்.பி.பண்டிட் அவர்கள் எழுதிய "A Summary of Savitri" என்ற ஒரு சிறிய புத்தகத்தைச் சொல்லலாம். இங்கு அசுவபதி பார்க்கும் உலக-ஏணியைப் பற்றிய ஒரு சுருக்கத்தை அல்லது வெளிப்பட்டிருக்கும் இருப்பின் எல்லாத் தளங்கள் பற்றிய ஒரு குறிப்பை ஆன்மாவின் நிலைகளை: அதாவது ஆத்மனின் கீழிறங்கும் நடைமுறையை, பரம நிலையிலிருந்து ஜடத்திற்கு கீழிறங்கும் பொழுது ஒவ்வொரு ஆட்சி பரப்புகளையும் உலகங்களையும் அது அசேதனத்தால்

உள்ளிழக்கப்படும் வரை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் விளக்குகிறார். பரினாமம் மீண்டும் இந்த எல்லாத் தளங்களினாடே படிப்படியாக மேலேறுகிறது. இவை பிரபஞ்ச படிநிலைகளின் பிரதி: பிரபஞ்சத்தின் பல்வேறு நிலைகள் மற்றும் ஆற்றல்களின் உருவம் இவை. Hierarchy எனும் சொல் பதவிகளின் நிலைகளைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக இராணுவத்தில் ஒரு படைத் தளபதி இருப்பார், அவருக்கு கீழ் அடுத்த நிலையில் பல பதவிகளும் பொறுப்புகளும் இருக்க இறுதியில் சாதாரண படை வீரர்கள் வரை ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படும். விஸ்வத்தின் நிலைகளிலும் இது போன்ற படிநிலைகள் இருக்கின்றன சச்சிதானத்திலிருந்து அதிமனம், மேல்மனம் எனத்தொடங்கி மனம் மற்றும் வாழ்வின் நிலைகளினாடே சூட்சம உலகைக் கடந்து இறுதியில் ஜடத்தில் முடிவடைகிறது. இந்த படிநிலையானது (hierarchy) தன்னைப் போன்ற ஒரு பிரதியை நம்முடைய அக உணர்வில், நம்முடைய இரகசியமான ஆத்மனின் சூழலிலும் ஒரு பிரதியை, படிவத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எனவே மனித ஜீவன்களாகிய நமக்குள்ளே ஆழத்தில், இத்தகைய பல்வேறு நிலைகளுக்கான அனுபவம் பெறுவது என்பது சாத்தியமே.

It is within, below, without, above.

இப்பிரபஞ்சம் முழுவதினுடைய ஒரு பிரதி அல்லது படிவம் நம்முள்ளே, நமக்குக் கீழே, வெளியே, நம்மைச் சுற்றி, அதே சமயம் மேலேயும் இருக்கிறது.

Acting upon this visible Nature's scheme
It awakens our earth-matter's heavy doze
To think and feel and to react to joy;
It models in us our diviner parts,
Lifts mortal mind into a greater air,
Makes yearn this life of flesh to intangible aims,
Links the body's death with immortality's call:

அசுவபதி இந்த ஆன்ம நிலைகளின் தொகுப்பை பார்க்கிறார். இந்த நிலைகள் செயலாற்றல் கொண்ட ஒளியின் ஒரு புதிரான இடைத்தடைக்கு பின்னால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது எப்பொழுதும் நம் உலகத்தின் மீது செயல்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. மேலும் காண இயலுகின்ற இயற்கையின் நடைமுறை மீது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய வண்ணம் இருக்கிறது. மற்ற உலகங்களின் தாக்கம் தொடர்ந்து நம் உலகம் மீது இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இங்கே அவற்றினுடைய விளைவுகளானது

ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருக்கும் நம் புவியை விழிக்கச் செய்து அதை உயர் உணர்விற்கும் உயர் நிலைக்கும் உயர்த்துவதே. சூட்சம உலகங்களின் தாக்கத்தினால் இவ்வுலகம் விழித்துக் கொண்டு சிந்தித்தும் உணர்ந்தும் மகிழ்வை வெளிப்படுத்தவும் துவங்குகிறது. மனித ஜீவன்கள் கடலோ, வானமோ பாறைகளோ அல்லர்: நம்மில் புவி-ஜடம் சிறிதே விழித்துக் கொண்டு வாழும் திறனை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது; உயிர்ப்புள்ள ஜடம் சிந்திப்பதற்கான, உணர்வதற்கான, மகிழ்ச்சி கொள்வதற்கான திறனை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. இது எவ்வாறு ஏற்பட்டதென்றால், இருப்பின் உயர் சூட்சம தளங்களிலிருந்து வரும் அழுத்தம் காரணமாக நடந்தது. வாழ்வு மற்றும் மனதின் தளங்களிலிருந்து வந்த அழுத்தம் காரணமாக நடந்தது. மற்ற உயர் நிலைகளிலிருந்து வரும் சாத்தியக்கறுகள் தங்களுடைய தாக்கங்களை புவியின் பரிணாம வளர்ச்சியில், மனிதர்களின் மேல், தங்களுடைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி, நம்முள் உள்ள நம்முடைய இறைப் பகுதிகளை, நம்முடைய உயர் ஆன்மிகத் திறன்களை வெளிவரச் செய்கின்றன. மனிதர்களாகிய நாம், நம்முடைய மனது மூலையை சார்ந்தே செயல்படுவதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஜீவனின் உயர்நிலைக்கான நம்முடைய ஆர்வம் எதனால் ஏற்படுகிறது? அது நம்முடைய தூலத் தேவைகளைச் சார்ந்ததாக இல்லை. மேலே இருக்கும் சூட்சம தளங்களிலிருந்து வரும் தாக்கத்தினால் நம்முடைய மனித மனங்கள் உயர்த்தப்பட்டு உயர் சூழலுக்குள் தள்ளப்படுகின்றன. அதனால் உயர் விஷயங்களை, இயற்கையின் எழில், ஓவியங்களின் ஆழு, இசையின் இனிமை இதைவிட இன்னும் இதற்கப்பாலும் இருக்கும் பல உயர்ந்த விஷயங்களை உணரத் தொடங்குகிறோம். நம்முடைய உடலிலிருக்கும் பிராண ஆற்றல் புலன்களை பயன்படுத்தி நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் உலகத்தை உணர வைக்கிறது. ஆனால் உயர் தளங்களின் தாக்கம் நம்மை விழிக்கச் செய்து நம்முடைய புலன்களால் எட்ட இயலாத விஷயங்களை அடையச் செய்கிறது. நம்மால் கேட்க, சுவைக்க அல்லது தொட்டுணர முடியாத, புலன்களால் எட்டவியலா விஷயங்களை உணரச் செய்கிறது. இத்தகைய உயர் சூட்சம உலகின் தாக்கம் இறப்பைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, இறவாத்தன்மைக்காக நம்மை ஆர்வமுறச் செய்கிறது. இத்தகைய எல்லாத் தாக்கங்களும் நம்மை விழிக்கச் செய்து உயர் சாத்தியக்கறுகள் இருப்பதை உணர்த்துகின்றன. அதன் காரணமாக தொட்டிலிலிருந்து தொடங்கி இடுகாடு வரை வாழ்ந்து மடிவது நம்முடைய இலக்கு அல்ல என்பதை உணரத் தொடங்குகிறோம். உயர்வான விஷயங்களுக்கிடையே வாழும் உயர் வாழ்க்கையைப் பற்றிய கனவை இத்தாக்கங்கள் நமக்கு ஏற்படுத்துகின்றன.

Out of the swoon of the Inconscience
It labours towards a superconscious Light.

Swoon என்றால் உணர்வை இழுத்தல் என்பது பொருள். உதாரணமாக நம் தலையிலிருந்து அதிக இரத்தம் வெளியேறும் பொழுது நாம் நம் நினைவை இழுக்கிறோம். இருப்பின் உயர்தளங்களில் இருக்கும் இந்த உலக-ஏணி, பிரபஞ்சப் படிநிலைகளின் பிரதியின் தாக்கம் நம்முடைய புவி-ஜடத்தை விழிக்கச் செய்கிறது, அசேதனத்தின் உணர்வின்மையிலிருந்து வெளிவர நம்மைத் தூண்டி நம்முடையதற்போதைய உணர்வினால் எட்ட இயலாத உயர் உணர்வின் பேரொளியை நோக்கி உயர நம்மை உந்தித் தள்ளுகிறது.

If earth were all and this were not in her,
Thought could not be nor life-delight's response:
Only material forms could then be her guests
Driven by an inanimate world-force.

இந்திய தத்துவப்படி இந்நிலவுலகம் பொதிகக் கோட்பாடை குறிக்கிறது. இந்நில உலகமே எல்லாமுமாக இருந்திருந்தால், ஜடம் மட்டுமே இருந்திருந்தால், அவளிடம் உலக-ஏணியின் உயர் சாத்தியக்கூறுகள் இல்லாமல் இருந்திருந்தால் அப்பொழுது இந்த உலகில் சிந்தனை மற்றும் சிந்திக்கும் ஜீவன்கள் என்பதே இல்லாமல் இருந்திருக்கும். இந்த உலகிலிருக்கும் ஆனந்தத்தை உணரும் வாழ்வும் கூட இங்கு இருந்திருக்காது. இங்கு கடலும் வானமும் பாறைகள் மட்டுமே, வேறெந்த சாத்தியக்கூறுகளும் அற்ற ஒரு ஜட உலகம் மட்டுமே இருந்திருக்கும். உயிரற்ற உலக-சக்தியினால் உந்தப்பட்ட, தால் வடிவங்கள் மட்டுமே இருந்திருக்கும், இவை நம்முடைய பூமித்தாயின் விருந்தாளிகளாக இங்கு இருக்கும். விண்வெளி ஆராய்ச்சியாளர்கள், அண்டத்தைப் பற்றி கற்பவர்கள், இயற்பியல் வல்லுநர்கள் ஆகியோர் இப்பிரபஞ்சத்தை தொலைநோக்கியின் மூலம் இப்பொழுது அது எப்படி இருக்கிறதோ அதைப் பார்க்கிறார்கள், உயிரற்ற உலக-சக்தியினால் உந்தப்பட்ட தால் வடிவங்களையே பார்க்கிறார்கள்.

Earth by this golden superfluity
Bore thinking man and more than man shall bear;
This higher scheme of being is our cause
And holds the key to our ascending fate;
It calls out of our dense mortality
The conscious spirit nursed in Matter's house.

Superfluity என்றால் தேவைக்கு அதிகமான அளவு என்பது பொருள். இந்த பூமிக்கு, அது இங்கு இருப்பதற்காக தேவைப்படும் அளவை விட அதிகமாகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் இருப்பின் சூட்சம் தளங்களினால் வழங்கப்பட்ட அளவற்ற அபரிமிதத்தின் காரணத்தால் சிந்திக்கும் மனிதன் உருவானான், இருப்பினும் இப்புவியில் பரிணாமம் இன்னும் முடிவடையவில்லை: அவள் மனிதர்களைக் காட்டிலும் உயர்வான ஜீவனிகள் உருவாக்குவாள். ஜீவனின் இந்த உயர் திட்டமே நம்முடைய நோக்கம். இத்தகையதொரு நோக்கமில்லாமல் நம்மால் இங்கு இருக்க முடியாது, நம்முடைய மேலேறும் விதிக்கான திறவுகோலை அது வைத்திருக்கிறது. நாம் ஏன் எதற்காக இங்கு இருக்கிறோம் என்ற கேள்விகளுக்கு, நம்முடைய தோற்றத்திற்கான நிலையைப் பற்றி சிந்திக்குப் பார்க்கத் தொடங்கிவிடுகிறோம். ஆனால் நம்முடைய கடந்த காலத்தைப் பார்த்தால் நம்முடைய பரிணாமத்தின் தொடக்கத்தைப் பற்றி மட்டுமே பார்க்க முடியும் - நம்முடைய இருப்பிற்கான காரணம் அல்லது நோக்கம் அது பற்றி எதுவும் நமக்குத் தெரியாது. உயர் தளங்களின் வரிசைகளான இந்த உயர் திட்டம் தான் உண்மையிலேயே இதற்கு பதிலளிக்கிறது, நாம் ஏன் இங்கு இருக்கிறோம், நம்முடைய விதி என்னவாக இருக்கப் போகிறது என்பதற்கு ஒரு விடையளிக்கிறது. அது நம்முடைய மேலேறிச் செல்லும் விதிக்கான சாவியை வைத்திருக்கிறது. அந்த உயர்நிலைகள் உணர்வுள்ள ஜீவன்கள் ஜடத்தின் இல்லத்தில் போதிக்கப்படுவதற்காக அழைக்கின்றன: இந்த திட்டால் உடல் உடலில் உணர்வுள் ஜீவன் மறைந்திருக்கிறது. ஜடம் அந்த ஆன்மா முதிர்ச்சியடைந்து சுதந்திரமாகச் செயல்பட உதவுகிறது. மேலும் உணர்வின் உயர்தளங்கள் மேன்மேலும் பரிணாம வளர்ச்சியடைய அதை அழைக்கிறது.

The living symbol of these conscious planes,
 Its influences and godheads of the unseen,
 Its unthought logic of Reality's acts
 Arisen from the unspoken truth in things,
 Have fixed our inner life's slow-scaled degrees.

அசுவபதி காணும் இந்த உலகக் குவியல் நம்முடைய உலகத்தைக் காட்டிலும் உணர்வுடையதாக இருக்கக் கூடிய இருப்பின் பல தளங்களின் உயிர்ப்புள்ள சின்னமாகத் திகழ்கின்றன. காணவியலாத அந்த தளங்களின் தாக்கங்களும் ஜீவன்களும் பொருட்களின் பேசப்படாத உண்மையிலிருந்து வந்தவைகளாக இருக்கின்றன: சிருஷ்டியின் உண்மை அதன் வெளிப்பாட்டில்

மறைந்திருக்கிறது. அந்த உண்மைகள், நம்முடைய அக வாழ்வின் மெதுவாக முன்னேறிச் செல்லும் நிலையை நிர்ணயித்து வைத்திருக்கின்றன. இவையனைத்திற்கும் பின்னால் மனித பகுத்தறிவினை அடிப்படையாகக் கொண்டிராத ஒரு நியதி இருக்கும். ஆனால் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் மெய்ம்மை, விஷயங்கள் எவ்வாறு நடக்க வேண்டுமோ அவ்வாறு அதை அமைக்கும் அந்த மெய்ம்மை சிந்தனையற்ற நியதியைச் சார்ந்தது. இவ்வாறுதான் இந்த உலகக் குவியல் உருவானது, மேலும் அதனுடைய பலப்பல நிலைகள் நம் அக வாழ்வைத் தீர்மானிக்கின்றன. நாம் உணர்வின் ஒரு நிலையினிற்று மற்றொரு நிலைக்குத் தாவிச் செல்ல முடியாது, அந்த ஏணியில், இருப்பின் அந்த நிலையில் ஒவ்வொரு படியாக ஏறித்தான் செல்ல வேண்டும், அது எவ்வளவு காலம் எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி.

Its steps are paces of the soul's return
From the deep adventure of material birth,
A ladder of delivering ascent
And rungs that Nature climbs to deity.

நம்முடைய மூலத்திற்கு திரும்பச் செல்வதற்கான படிகள் இவை. தூலப் பிறப்பின் உன்னத சாகசத்திற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட பயணம் இது. இயற்கையானது தெய்விக வாழ்வை நோக்கி எடுத்து வைக்கும் பரினாம வளர்ச்சியின் ஏணிப்படிகளுக்கு இணையானவை இவை.

Once in the vigil of a deathless gaze
These grades had marked her giant downward plunge,
The wide and prone leap of a godhead's fall.
Our life is a holocaust of the Supreme.

பிரபஞ்ச இருப்பின் இத்தகைய தளங்களின் படிகளின் வாயிலாக ஆன்மா தன்னுடைய மூலத்தை நோக்கி மீண்டும் மேலேறிச் செல்கிறது. இது பரினாமத்தின் கீழிறக்கத்தின் நிலைகளுக்கு ஒப்பானது. இயற்கை அசேதனத்திற்குள் இறங்கும் பிரும்மாண்டமான கீழ்நோக்கிய மூழ்குதல் இது. அவள் தன் இறை நிலையிலிருந்து பரந்து விரிந்து (கீழே) சாய நேர்ந்ததால் இப்பிரபஞ்சம் வெளிப்பட்டது. இத்தகைய கீழிறக்கத்தை அந்த சிருஷ்டிகர்த்தா உற்று கவனித்துக் கொண்டிருந்தார், அதற்கு அனுமதி அளித்தார். Vigil என்ற சொல் இலத்தீன் மொழியிலிருந்து பெறப்பட்டது. விழிப்பாக இருத்தல், கண்காணித்தல் என்பது இதன் பொருள். பராசக்தி அன்னையவள் தன்னுடைய அனைத்தையும் கடந்த நிலையிலிருந்து இறங்கி மூழ்கினாள்,

அவனுடைய இந்த வீழ்ச்சியானது பரமப்பிரபுவால் இறப்பற்ற பார்வையினால் உற்று நோக்கப்பட்டு அனுமதியளிக்கப்பட்டது. Holocaust என்றால் நெருப்பில் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட, நெருப்பில் ஆகுதி செய்யப்பட்ட என்பது பொருள். பராசக்தி அன்னை, சிருஷ்டி கர்த்தாவின் சித்சக்தியானவள் தன்னுடைய பரலோக உயர்நிலையைத் துறந்தாள், இங்கு, இப்புவியில் ஜடத்தின் கீழான நிலையில் வெளிப்பட்டிருக்கும் இருப்பின் அனைத்து தளங்களில் இருக்கும் உருவங்களில் தன்னுடைய மொத்த ஜீவனையும் உட்படுத்திக் கொண்டாள், தன்னைத் தியாகம் செய்தாள்.

The great World-Mother by her sacrifice
Has made her soul the body of our state;
Accepting sorrow and unconsciousness
Divinity's lapse from its own splendours wove
The many-patterned ground of all we are.

இத்தகைய வீழ்ச்சி என்பது ஏதோ தற்செயலாக நிகழ்ந்தது அல்ல. இந்த வெளிப்பாடு முழுவதும் அந்த பராசக்தி அன்னையின் உணர்வுள்ள தியாகத்தால் உருவான ஒன்று. அவனுடைய ஆன்மா நம்முடைய நிலையின் சாரமாக ஆனது. அவள் இறைத் தன்மை உடையவளாக இருந்த போதிலும், தூல இருப்பின் துயரத்தையும் உணர்வற்ற நிலையையும் ஏற்றுக் கொண்டாள். அவனுடைய வீழ்ச்சியானது, அதாவது தன்னுடைய அற்புதமான இறைநிலையிலிருந்து கீழே வீழ்ந்த நிலைதான், இப்பரிணாமம் உருவாக அடிப்படையாக அமைந்தது: நம்முடைய எல்லா பல்வேறு வகையான முறைகளின் அடித்தளமாக ஆனது. எனவே ஜடம் என்றால் என்ன? அது பரம அன்னையின் ஆன்மாவினுடைய அடர்த்தியான வெளிப்பாடு. ஸ்ரீஅரவிந்தர் இப்பெரும் புதிரை மேலும் விளக்குகிறார்.

An idol of self is our mortality.
Our earth is a fragment and a residue;
Her power is packed with the stuff of greater worlds
And steeped in their colour-lustres dimmed by her drowse;
An atavism of higher births is hers,
Her sleep is stirred by their buried memories
Recalling the lost spheres from which they fell.

நம்முடைய ஆழியும் நிலை — அதாவது நம்முடைய இறப்பிற்குட்பட்ட நிலை என்பது ஆத்மனின் விக்ரகம், தெய்வத்திருமேனி. Idol என்றால் விக்ரகம், ஒரு தெய்வத்தின் உருவத்தை அது குறிக்கிறது. இதற்கு முன்பு, ஸ்ரீஅரவிந்தர்

நம்முடைய ஜட உலகம் ஒர் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதற்கு முந்தைய வரியில் ஜடம் என்பது பராசக்தி அன்னையின் ஆன்மா தன்னுடைய மகத்தான தியாகத்தின் காரணமாக துயரத்தையும் உணர்வற்ற நிலையையும் ஏற்றுக் கொண்டு இத்துல உலகம் உருவாக ஒரு தளத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டது என்று சொன்னதைப் பார்த்தோம். இங்கு அவர், நம்முடைய நிலவுலகம் ஒரு பகுதி மற்றும் மிச்சமுள்ள (எஞ்சியுள்ள) ஒன்று என்கிறார். உலகம், இத்துலக் கோட்பாடு என்பது ஒரு துண்டு, பரந்த ஒன்றினுடைய ஒரு பகுதி மற்றும் அதனுடைய எஞ்சியுள்ளதின் ஒரு பகுதி. — ஏதோ ஒன்றின் மிச்சம். மேலும் அவர் விவரித்துக் கொண்டே செல்கிறார்: அவனுடைய சக்தி உயர் உலகங்களின் பொருளால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உணர்வற்ற உறக்கத்திலிருக்கும் புவி-ஜடமானது தன்னுள் உயர் உலக, மேலும் உணர்வுள்ள உலகங்களின் பொருட்களின் தடயத்தை அடையாளக்குறிகளைக் கொண்டிருக்கிறது. அவை அந்த உயர் உலகின் வர்ண-ஜாலங்கள் இங்கு வரும் பொழுது தெளிவற்று மங்கலாகிவிடுகின்றன. ஏனெனில் ஜடத்தின் உணர்வற்ற உறக்கம் அவற்றை மங்கலாக்கிவிடுகிறது. ஆனால் உலகின் இந்த உறக்க நிலையை புதையுண்ட நினைவுகள் அசையச் செய்கின்றன / அவை எங்கிருந்து விழுந்தனவோ அந்த தொலைந்துவிட்ட கோளங்களை மீண்டும் நினைவுபடுத்திக் கொள்கின்றன. உயர்நிலைகளின் மற்றும் உயர் உலகங்களின் நினைவுகள் ஜடத்தில் பொதிந்திருக்கின்றன. அதனால்தான் இங்கு உயிரையும் மனதையும் ஆத்மனையும் உருவாக்கியிருக்கிறது. உயர் பிறப்புகளின் முதுமரபு மீட்சி அவனுடையதானது. Atavism என்றால் முதாதையர்களின் பண்புகளின் வெளிப்பாடு என்பது பொருள். இந்த ஜட உலகமானது உயர் நிலைகளின் ஒரு பகுதியும் எச்சமுமாகும். இத்தகைய உயர் பிறப்புகளின் நினைவுகள் புவியின் இன்றைய உறக்க நிலையை சுற்றே அசையச் செய்து விழிக்கச் செய்கின்றன, தூண்டுகின்றன.

Unsatisfied forces in her bosom move;
They are partners of her greater growing fate
And her return to immortality;

இந்த எல்லா உயர் தளங்களின் சாரம் இப்புவியில், தூல நடைமுறையின் சின்னமாகத் திகழும் இப்புவியில் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதயத்தில் தூல இயல்பினில் திருப்தியுறா சக்திகள், உயர் உலகங்களினின்று இங்கு வருகின்றன. அவை அவனுக்கு உதவி, அவள்தன் உயர் ஊழை அடைய உதவுகின்றன:

அவை அவள்தன் உயர் ஊழின் கூட்டாளிகள் / அவளுடைய இறவாப் பெருநிலைக்கு திரும்ப உதவுகின்றன. ஏனென்றால் இந்த சக்திகள் எல்லாம் ஜடத்தினுள் இருக்கின்றன, பரிணாமம் நடைபெறுகிறது.இத்தால் உலகம் முற்றிலுமாகதாலநிலையிலேயே இருந்துவிட முடியாது. ஏனென்றால் அதனுள் உயிர் மற்றும் மனது மேலும் உயர் நிலை உணர்வுகளின் திருப்தியறா சக்திகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது தூலமாக இருக்கும் அனைத்தும் அழிந்தும் இறந்தும் போக வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆனால் இறுதியில், உயர் சக்திகளின் செயல் மற்றும் சர்ப்பின் காரணமாக இந்த ஜடமும் திருவருமாற்றமடைந்து இறவாப் பெருநிலையை அடையும்.

They consent to share her doom of birth and death;
They kindle partial gleams of the All and drive
Her blind laborious spirit to compose
A meagre image of the mighty Whole.

இச்சக்திகள் ஒத்துக் கொள்கின்றன, அவை புவியின் விதியை பகிர்ந்து கொள்ள ஒப்புதல் அளிக்கின்றன: அவளுடைய பிறப்பு இறப்பு எனும் விதி, அதாவது ஒரு வரையறை மற்றும் திறனின்மை இவையனைத்தும் அவளுள் நிலவுலகினுடைய, அரைகுறையான தெளிவற்ற ஒளியைத் தூண்டுகின்றன. Kindle என்றால் ஒரு நெருப்பைத் தூண்டிவிடுவது என்பது பொருள். இந்த தூல உலகத்தினுள், உயர் தளங்களிலிருந்து வரும் சக்திகள் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் மெய்மையின் அரைகுறையான தெளிவற்ற நெருப்பைத் தூண்டிவிடுகின்றன. அதன் காரணமாக இப்புவி தேவதையை ஓய்வெடுக்க விடாமல் முன்னே தள்ளிக் கொண்டே இருக்கின்றன. ஸ்ரீஅரவிந்தர் இப்புவி தேவதையை நமக்கு காட்டும் பொழுதெல்லாம் அவளுடைய கடும் உழைப்பை, போராட்டத்தை நமக்கு காட்டுகிறார். இங்கு அவர், உயர் தளத்திலிருந்து வரும் இத்தூண்டுதல்கள் அவளுடைய நோக்கமற்று கடுமையாக உழைக்கும் ஆன்மா வலிமை மிக்க முழுமையின் ஒரு திட்பமற்ற உருவத்தை உருவாக்குகிறது அல்லது ஒன்று சேர்க்கிறது. Meagre என்றால் சிறிய அல்லது திட்பமற்ற என்பது பொருள். நோக்கமின்றி கடுமையாக உழைக்கும் புவியின் ஆத்மன் உயர் பிறப்புகளின் முதுமரபு பண்புகளினால் தூண்டப்பட்டு இந்த முழு பிரபஞ்சத்திற்கான ஒரு வறிய மற்றும் பூரணமற்ற உருவத்தை சிருஷ்டிக்கிறது.

The calm and luminous Intimacy within
Approves her work and guides the unseeing Power.
His vast design accepts a puny start.

இந்த எல்லாவற்றுள்ளும் அப்பரம்பொருள் இருக்கிறார். ஒரு அமைதியான ஒளிரும் நெருக்கமாக. நம்மைப் பற்றிய எல்லா இரகசியங்களும் தெரியும். அது போலவே இந்த நிலவுலகிற்குள் ஓர் அமைதியான ஒளி நிறைந்த சாந்தித்தியம் இருக்கிறது, அவளைப் பற்றி அனைத்தும் அறிந்திருக்கிறது. அந்த ஒன்றின் உற்று நோக்கல் அவளுடைய மாபெரும் கீழ் நோக்கிய மூழ்குதலை, அவளுடைய தியாகத்தை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது, மேலும் அதனுடைய நோக்கத்தையும் அறிந்தே இருக்கிறது. அவன் அவளுடைய பணிக்கு தன்னுடைய ஒப்புதலை அனுமதியை அளிக்கிறான், இடையறாது அவளை வழிநடத்துகிறான். எனவே அவள் உணர்வற்று இருப்பது போல் இருந்தாலும், பார்வையற்று இருப்பது போல் இருந்தாலும், அவளுடைய காணவியலா பேராற்றலை உள்ளே இருக்கும் நெருக்கம் வழிநடத்துகிறது. அவனிடம் ஒரு பரந்து விரிந்த திட்டம் இருக்கிறது, பலவானதாக முழு பரிணாமம் அடைவதற்கான ஒரு தீவிரநோக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் அவன் ஒரு பலவீனமான திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறான். Punny என்றால் பலவீனமான என்பது பொருள். இப்போதுள்ள நிலையில் புவியின் தன்மையைப் பார்க்கும் பொழுது அது அந்த பரம்பொருளின் பரந்து விரிந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற குறுகியதாக, பலவீனமான தொடக்கம் போல் நமக்குத் தெரிகிறது.

An attempt, a drawing half-done is the world's life;
Its lines doubt their concealed significance,
Its curves join not their high intended close.

உலக வாழ்க்கையின் வழிகள் நாமறிந்த வரை முழுமையற்றதாக, திருப்தியற்றதாக இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. இது ஒரு முயற்சியே அல்லது பாதி முடிந்த ஒவியமாக, முழுமை அடையாததாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அது இன்னும் முடிக்கப்படவில்லை. இந்த ஒவியத்தின் கோடுகள், அதாவது இந்த முயற்சி, வாழ்வின் பொருளை வெளிப்படுத்தும் அளவிற்கு அது திட்டவட்டமானதாக இல்லை, இன்னும் அது மறைத்தே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வளைந்த வரைகோடுகள் இன்னும் முடிவடையவில்லை, அவை இன்னும் இணைக்கப்படவில்லை, அவற்றின் உயர் நோக்கம் முற்றுப் பெறவில்லை. இதுவரை அவை எங்கு முடிவடைய வேண்டுமோ அந்தப் புள்ளியில்தான் நிற்கின்றன. நம்முடைய உலகில் வாழ்க்கை என்பது ஒரு முற்றுப் பெறாத ஓர் ஒவியமாகத்தான் இருக்கிறது.

Yet some first image of greatness trembles there,
 And when the ambiguous crowded parts have met
 The many-toned unity to which they moved,
 The Artist's joy shall laugh at reason's rules;
 The divine intention suddenly shall be seen,
 The end vindicate intuition's sure technique.

அந்த ஓவியம் ஒரு பாதியே முடிந்திருந்தாலும் ஏதோ சில மகத்தானதின் ஆதி உருவம் அங்கு நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுதும், தற்போதுள்ள இந்த நிலையிலும் கூட நாம் வாழ்வின் எதிர்கால எழில் மற்றும் மகத்துவத்தை சிறிதே பார்க்க முடிகிறது. ஸ்ரீஅரவிந்தர், பணியின் பல்வேறு பகுதிகள் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது பல வண்ண ஒருமைப்பாட்டை எட்ட முடிகிறது என்கிறார். அதாவது சிக்கலான பல வண்ண இசைவை நோக்கி அவை நகர்ந்து செல்கின்றன என்கிறார். அப்பொழுது இறைவனின் உள்ளக் குறிப்பு திடீரென தெரிகிறது: அந்த தெய்வீக்க கலைஞர் மிகவும் பொறுமையோடு அதற்கான பணியை மேற்கொள்வதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. அவன் புத்திசாலித்தனத்தின் சட்டங்களைக் கண்டு நகைக்கிறான். அவன் செய்வதெல்லாம் தவறே என்றும் கலையின் சட்டத்திட்டங்களுக்குப் புறம்பானவை என்றும் விமர்சிப்பவர்களைக் கண்டு அவன் நகைக்கிறான். அவனால் இதைக் கண்டு சிரிக்க முடியும். ஏனென்றால் அவனுடைய பணியின் இறுதி விளைவு அவனுடைய உள்ளக் குறிப்பின் திட்டவட்டமான முறைகளை மெய்ப்பித்து காட்டுவதாக இருக்கும். ஒரு கலைஞர், மனிதன் வகுக்கிற விதிமுறைகளைப் பின்பற்ற மாட்டான். மாறாக அவன் தன் உள்ளக் குறிப்பால், உள்ளுணர்வால் வழிநடத்தப்படுகிறான். இந்த உள்ளுணர்வு அவன் விரும்புகிற விளைவைப் பெறுவதற்கான ஒரு தெளிவான உணர்வை அளிக்கிறது. அக்கலைஞர் இன்னும் அதில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அதன் விளைவு தெரியாது என்பது உறுதி, ஆனால் அவன் அதை முடிக்கும் பொழுது, அவனுடைய தெய்வீக நோக்கம் திடீரென அதில் தெளிவதைப் பார்க்க முடியும். அப்பொழுது ஓவொருவரும் அந்த நுட்பத்தைப் புரிந்து கொள்வார்கள், அவன் வேலை செய்யும் விதம் அதை நிருபிக்கும். அந்த வேலை நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, அது தெளிவற்றதாக — அதனுடைய எல்லா நெருங்கிய பகுதிகளின் பொருளும், முக்கியத்துவமும் தெளிவற்றதாகவே இருக்கும். ஆனால் அவையனைத்தும் பல்வேறு வண்ணங்களான

ஓருமையை எட்டும் பொழுது, அதை நோக்கிதான் அவன் அவற்றை நகர்த்துகிறான், அப்பொழுது அவன் நிறைவெபற்ற சிருஷ்டியின் ஆண்தல்தை உணர்வான். நாழும் திடீரென எல்லா காலமும் அவனுடைய நோக்கம் என்னவாக இருந்தது என்பதை புரிந்து கொள்வோம். அது எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டுமோ அவ்வாறே அவன் செய்கிறான் என்பதை நாழும் ஒத்துக் கொள்வோம். மேலும் உள்ளுணர்வின் நிச்சயமான வழிமுறை நிருபிக்கப்பட்டதை அறிந்து கொள்வோம்.

A graph shall be of many meeting worlds,
A cube and union-crystal of the gods;
A Mind shall think behind Nature's mindless mask,
A conscious Vast fill the old dumb Space.

Graph என்பது வரைபடம், அதன் மூலமாக நாம் பல தகவல்களை வரைய முடியும். இங்கு ஸ்ரீஅரவிந்தர், அந்த தெய்வக் கலைஞரின் பணி முற்றுப் பெறும் பொழுது, அது இத்தகைய எல்லா உலகங்களுக்கு இடையேயான தொடர்பை வெளிப்படுத்தும் பல உலகங்களின் சங்கமமாக இருக்கும் என்கிறார். அது ஓரு கனசதுரமாக, வெளிப்பாட்டை, சிருஷ்டியை குறிப்பாக உணர்த்தும் ஓரு பூரணமான வடிவமாக இருக்கும். மேலும் அது தெய்வங்களின் ஐக்கியப்பட்ட படிக உருவாக இருக்கும். அப்பொழுது தூல இயற்கையின் மனமற்ற முகமூடிக்குப் பின்னால், ஓர் உயர் மனது பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பதை நம்மால் உணர முடியும். நம்முடைய உலகத்திற்கு அப்பால் இருக்கும் வெறுமையான, ஏதுமற்ற, வெளிப்படுத்த இயலாத பரந்த வெளிப்பரப்பை பார்ப்பதற்கு பதிலாக, அது ஓர் உணர்வளர் அண்டப் பரப்பு என்பதை நம்மால் உணர முடியும் - ஓர் ஆழந்த இறை சாந்தித்தியம் அனைத்தினுள்ளும் ஊடுருவி சூழ்ந்திருப்பதை உணர முடியும்.

This faint and fluid sketch of soul called man
Shall stand out on the background of long Time
A glowing epitome of eternity,
A little point reveal the infinitudes.

மனித ஜீவன்களும் இறைவனின் கலைப்படைப்பில் ஓரு பகுதியே. தற்பொழுது மனிதகுலம் அவனுடைய படைப்பில் ஓரு ஆன்மாவின் மங்கலான திரவக் கலைப்படைப்பு போல் தோன்றுகிறது. அதன் முக்கியத்துவமும் தெளிவற்றதாகவே இருக்கிறது. ஆனால் அவனுடைய பணி முடிவடையும் பொழுது,

மனிதன், மனிதனைம், நீண்ட நெடிய காலத்தின் பின்னணியில் ஒரு ஒப்பற்ற மகத்துவத்தின் மினிரும் உருவமாக, தெளிவுடன் நிற்கும்: அனந்தத்தின் ஒளி வீசும் ஒரு சிற்றுருவ மாதிரியாக இருக்கும். Epitome என்றால் ஒரு உதாரணம் அல்லது ஒரு சுருக்கம், ஒன்றின் முழு நிறைவான எடுத்துக்காட்டு அல்லது மாதிரி அதில் எல்லா முக்கியமான குணாதிசயங்களும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு விவரிக்கப்படும். முடிவில் யுகம் யுகங்களாக நடைபெற்று வந்த பரிணாம வளர்ச்சியின் பின்புலத்தில் மனிதகுலத்தை, அனந்தத்தின் ஒளி வீசும் ஒரு சிற்றுருவ மாதிரியாக பார்க்க முடியும். அந்த ஒரு சிறிய புன்றி, அதாவது அந்த மனித உருவம் - அனந்தங்களை வெளிப்படுத்தும். எல்லா எண்ணற்ற நித்தியங்களின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் முன்மாதிரியாக அது இருக்கும்.

A Mystery's process is the universe.

At first was laid a strange anomalous base,
A void, a cipher of some secret Whole,
Where zero held infinity in its sum
And All and Nothing were a single term,
An eternal negative, a matrix Nought:
Into its forms the Child is ever born
Who lives for ever in the vasts of God.

சாவித்ரி காவியத்தின் பல இடங்களில் ஸ்ரீஅரவிந்தர் இப்பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய தன்னுடைய கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார். அதில் இதுவும் ஒன்று. இப்பிரபஞ்சம் ஓர் உயர் புதிரின் நடைமுறை என்கிறார். அது ஒரு விசித்திரமான ஒழுங்குமுறையற்ற அடிப்படையைக்கொண்டுதொடங்கப்பட்டது. சுயமுரண்பாடுடைய ஓர் அடித்தளத்தைக் கொண்டது என்கிறார். அந்த அடிப்படை ஒரு ஏதுமற்ற வெளி, அல்லது ஒரு பூஜ்யம், அரேபிய முறையிலான பூஜ்ய சின்னம்; ஆனால் இச்சொல் மற்ற கருத்துக்களையும் கொண்டுள்ளது. உதாராணமாக அது ஓர் இரகசியக் குறியீட்டை அல்லது சங்கேத குறியீடுகளைக் கொண்ட ஒரு மொழியைக் குறிப்பதாக இருக்கலாம். இந்த பூஜ்யம் ஏதோ ஓர் இரகசிய முழுமையைக் குறிக்கிறது. அதனில் பூஜ்யம் அனந்தத்தை அதனுடைய கூட்டுத் தொகையாகக் (கொண்டிருக்கிறது) / மேலும் எல்லாமும் மற்றும் ஏதுமற்றதும் ஓர் ஒற்றை வார்த்தையே. இந்த பூஜ்யத்தை ஏதுமற்ற ஒன்றாகவோ அல்லது அனைத்து சக்திகளால் நிறைந்ததாகவோ பார்க்கலாம். இது என்றுமுள் மறுப்பாகவோ அல்லது ஒரு கருவறையின் ஏதுமற்றதாகவோ காணப்படலாம்.

எதுமற்று அல்லது வெறுமையானது என்பதுதான் பல உருவங்களின் பிறப்பிற்கு காரணமாக இருக்கிறது. அந்த வடிவங்களினுள்தான் புதிரான், முரண்பாடான கருவறையின் எதுமற்றதில் ஒரு குழந்தை மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கிறது — ஒரு குழந்தை, அது கடவுளின் பரந்து விரிந்த வெளியில் எப்பொழுதும் வாழ்கிறது. இங்கு குழந்தை என சொல்லப்படும் பொழுது நாம் ஹிரண்யகர்பாவை அல்லது பொன்மயக் கருவை நினைத்துக் கொள்கிறோம் - சூட்சம் உலகில் வசிக்கும் இறை அம்சத்தை, இத்தூல உலகின் எல்லா உருவங்களைப் பற்றி கற்பனை செய்யும் அக்குழந்தையைப் பற்றி நினைத்துக் கொள்கிறோம். அதே சமயம் இத்தூல உலகில் கடவுள் மீண்டும் மீண்டும் பல்வேறு வடிவங்களில் பிறப்பதைப் பற்றிய சிந்தனையும் இங்கு நமக்கு வருகிறது.

A slow reversal's movement then took place:

A gas belched out from some invisible Fire,
Of its dense rings were formed these million stars;
Upon earth's new-born soil God's tread was heard.
Across the thick smoke of earth's ignorance
A Mind began to see and look at forms
And groped for knowledge in the nescient Night:

மதவில் ஒரு விசித்திரமான ஒழுங்குமுறையற்ற அடித்தளம் இடப்பட்டது. பின்பு ஒரு மெதுவான தலைகீழானதின் இயக்கம் நடந்தேறியது. ஏதோ ஒன்று உள்ளேயிருந்து வெளியே திரும்பியது, சூட்சம் உலகங்களில் ஏதோ கண்களுக்குப் புலப்படாத நெருப்பிலிருந்து ஒரு வாயு வெளிப்பட்டது. அந்த வாயுவின் அடர்ந்த வளையங்களிலிருந்து இத்தகைய கோடிக்கணக்கான நட்சத்திரங்கள் உருவாயின. அடுத்த படிநிலை நாம் அறிந்தபடி ஜடத்தின் உருவாக்கம்தான்: புவியில் புதிதாகப் பிறந்த மன். இது நம்முடைய கிரகத்தைக் குறிப்பதாக இல்லாமல் இருக்கலாம் ஆனால் நிலம் - அதாவது ஜடம் என்ற ஒன்றைக் குறிக்கிறது போலும். அறிவியலாளர்கள் அணுக்களால் ஆன நம்முடைய உலகத்திலுள்ள தூலப் பொருட்கள் நட்சத்திரங்களுள் உருவானவையே என்கின்றனர். காலப்போக்கில் இத்தகைய அணுக்கள் ஒன்று சேர்ந்து அதனுடைய தாய் விண்மீனைச் சுற்றி கோளங்களாக உருவாயின. நம்முடைய நிலவுலகமும் இது போன்ற ஒரு கோளமே. நம் உலகில்தான் உயிரும் உணர்வும் தூல வடிவங்களாக வெளிப்பட்டன. புவியின் புதிதாய்

பிறந்த மண்ணின் மேல் கடவுளின் காலடி ஓசை கேட்டது. இந்த முதன்மை நிலையில், நிலவுலகம் ஒரு முழுமையான அறியாமையில், ஒரு அடர்ந்த புகையினால் சூழப்பட்டது போல் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அறியாமையின் நிலையிலும் கூட மனம் பார்க்கத் துவங்குகிறது, மேலும் உருவங்களை உற்று நோக்குகிறது. மனமானது அறியாமையின் பேரிருளில் ஞானத்தைத் தேட்ட துவங்குகிறது. இருளில் நம்முடைய பாதை நமக்குத் தெரியாது, நாம் நம் கைகளைக் கொண்டு தடவித்தடவி நம்முடைய வழியைக் கண்டுபிடிப்போம். நாம் வீட்டினால் இருந்தால் விளக்கின் ஸ்விட்சை அல்லது டார்ச் அல்லது தீப்பெட்டியை அல்லது மெழுகுவர்த்தியை தடவித்தடவிச் சென்று தேடிக் கண்டுபிடிப்போம். அந்த மனது அறியாமையின் பேரிருளினால் வெளிவரும் பொழுது அது தட்டுத்தடுமாறி ஞானத்தைத் தேடுகிறது — உணர்வின் ஒளிக்காக தேடுகிறது. Nescient என்றால் அறிவற்ற என்பது பொருள்.

Caught in a blind stone-grip Force worked its plan
And made in sleep this huge mechanical world,
That Matter might grow conscious of its soul
And like a busy midwife the life-power
Deliver the zero carrier of the All.

பிரபஞ்சம் துவங்கிய பொழுது, சிருஷ்டிக்கும் சித்-சக்தியினால் சுதந்திரமாக செயல்பட முடியவில்லை ஏனென்றால் வெறும் தூல வடிவங்களும் சக்திகள் மட்டுமே அங்கிருந்தன: அது ஜடத்தின் பார்வையற்ற தின்கூற்றின் பிடியில் சிக்கியிருந்தது. ஆயினும் அந்த ஆழ்ந்த உறக்க நிலையிலும் கூட, அது தன்னுடைய திட்டத்தை செயல்படுத்திக் கொண்டே இருந்தது. அதன் விளைவாக இந்த பிரம்மாண்டமான இயந்திரத்தனமான உலகம், இயந்திரம் போன்ற ஒன்று, ஏனென்றால் அது இயற்பியலின் சட்டப்படி, ஜடத்தின் விதிப்படி உணர்வற்று செயல்படுவதால் அவ்வாறு சொல்கிறோம். ஆனால் இது ஒரு தோற்றமே. உண்மையில் ஒரு திட்டமும் அதற்கான ஒரு நோக்கமும் அதனுடைய இயக்கத்தின் ஆற்றல்களில் இருக்கிறது. தூல சக்தி பரினாமத்தின் ஆற்றலை இயக்குகிறது. அதனால் ஜடம் தன்னுடைய ஆன்மாவின் உணர்வில் வளரக்கூடும். அதன் காரணமாக உயிர்-சக்தி, ஒரு சுறுசுறுப்பான மருத்துவச்சி போல், குழந்தைப் பேறுக்கு உதவும் மருத்துவச்சி போல் செயல்படுகிறாள். அது அந்த புதிரான, அனைத்தையும் தன்னுள்ளே கொண்ட, அச்சு வார்ப்புருவின்

எதுமற்றதற்கு, பூஜ்யத்திற்கு, அளவுகடந்த சாத்தியக்கூருகளை, தன்னுள்ளே கொண்டுள்ள வல்லமைகளை வெளிக் கொணர உதவுகிறது போலும்.

Because eternal eyes turned on earth's gulfs
The lucent clarity of a pure regard
And saw a shadow of the Unknowable
Mirrored in the Inconscient's boundless sleep,
Creation's search for self began its stir.

இந்த சிருஷ்டி எப்படி உருவானது? இது ஒரு புதிர் அல்லவா? அந்த நித்தியக் கண்கள் ஒரு சாத்தியக்கூறை பார்த்தன என்கிறார். அசேதனத்தின் வரம்பற்ற உறக்கத்தின் பிரதிபலிப்பாக இருந்தன என்கிறார். அக் கண்கள் மினிர்ந்தன, அவை தன்னுடைய சய ஒளியை, தூய்மையைக் கொண்டிருந்தன. அவை ஒளிரும் தெளிவை ஒரு தூய்மையான நோக்குடன் பார்த்தன என்கிறார். அவை இத்தால் உலகின் ஆழ்ந்த இருளான பகுதிகளைப் பார்த்தன. அங்கு ஒரு கண்ணாடியில் உருவத்தைப் பார்ப்பது போல் அறியவொண்ணாததின் (Unknowable) நிழலைப் பார்த்தன. அறியவொண்ணாதது என்பது பரம மெய்மை, சொற்களால் உரைக்க இயலாத மிகமிகப் புதிரான அம்சம். ஏனென்றால் நித்தியக் கண்களின் இந்த உள்ளுணர்வினால், அறியவொண்ணாததின் ஒரு நிழலைப் பார்க்கிறது. அந்த நிழல் அசேதனத்தின் முடிவற்ற உறக்கத்தின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கிறது. தன்னைத்தானே கலக்கிக் கொண்டு தேடலில் ஈடுபட்டிருக்கும் சிருஷ்டியின் தேடலாகத் துவங்குகிறது. ஒருவேளை இதுதான், அல்லது இப்படித்தான் பரிணாம வளர்ச்சியின் தீர்ப்பயணம் துவங்கியதோ?

A spirit dreamed in the crude cosmic whirl,
Mind flowed unknowing in the sap of life
And Matter's breasts suckled the divine Idea.

இப்பொழுதெல்லாம் ஹப்பல் (Hubble) தொலை நோக்கி மூலம் பிரபஞ்ச சமூஹசியின் அழகான உருவங்கள் படம்பிடிக்கப் படுகின்றன. இவையெல்லாம் தூல வடிவங்கள், அந்த வகையில் செப்பமுறாத, அதாவது பண்படாத இன்னும் சரியாக செப்பனிடப்படாத ஒன்றாக இருந்தாலும், அதனுள், ஒரு ஆன்மா கனா காண்கிறது. ஒரு உணர்வுள்ள பரந்துவிரிந்த வெளி அந்த இடத்தை நிறைக்கிறது. இங்கு புவியில், உயிருள்ள வடிவங்கள் இருக்கும் இப்புவியில், மனது உயிரின் ரசத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. உயிரானது போதுமான அளவு சிக்கலான

வடிவங்களை உருவாக்கும் பொழுது மனது தன்னுடைய இருப்பை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. ஆனால் அதற்கு பல காலங்களுக்கு முன்பாகவே மனது என்ற நிலை தன்னுடைய முழு ஆற்றலுடன் வாழ்வின் ரசத்தில் இருந்து கொண்டுதான் இருந்தது. Sap என்பது செடி அல்லது மரங்களினுள்ளே சத்துக்களை கொண்டு செல்லும் திரவம். நமக்கு ஜடம் என்பது முற்றிலுமாக இருளானது உணர்வற்றது. உண்மையில் ஜடம் என்பது நம்முடைய அன்னை, நம்மை போவிப்பவள். உணர்வள்ள உயிருள்ள வடிவங்கள் தோன்றும் முன்பே அது போவித்துக் கொண்டிருந்தது - இறைக் கருத்திற்கு, நோக்கத்திற்கு ஊட்டமளித்து பொன்மயக் குழந்தை வளரக் காரணமாக இருந்தது.

A miracle of the Absolute was born;
Infinity put on a finite soul,
All ocean lived within a wandering drop,
A time-made body housed the Illimitable.
To live this Mystery out our souls came here.

இப்புதினின் நடைமுறையின் விளைவுதான் அந்த இறைவன், அனைத்தையும் கடந்த அந்த ஒருவன், வரம்பிற்குட்பட்ட ஆன்மாவாக ஆகிறான். ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபர்களின் உள்ளும் தனித்துவத்துடன் உறைந்து பலவாக ஆகிறான். ஒவ்வொன்றிலுள்ளும் அந்த அனந்தன், என்றும் இறைவன் இருக்கிறான். எல்லா ஆழியும் அலைந்து திரியும் ஓர் ஒற்றை துளியினுள் வாழ்கிறது. ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் அலைந்து திரியும் ஒரு துளி ஆனால் அது தன்னுள் சமுத்திரத்தின் பரந்த பரப்பை கொண்டிருக்கிறது. காலத்தினால் செய்யப்பட்ட ஒருடல், ஜடத்தால் ஆன உடலினுள் வரம்பற்றவன் வாழ்கிறான். அதனால்தான் நாம் இங்கு இருக்கிறோம். இப்புதினின் பொருட்டு வாழவே நம் ஆன்மாக்கள் இங்கு வந்திருக்கின்றன. நம்முடைய ஆன்மாக்கள் இந்த விடையளிக்க இயலா புதினின் பகுதியாகத் தங்களை ஆக்கிக் கொண்டு அதன் நடைமுறை முழுவதையும் தொடக்கத்திலிருந்து நிறைவு வரை பின்பற்றிச் செல்கின்றன. இந்த சாகசப் பயணத்தில் பங்கெடுக்க நாம் ஒப்புக் கொண்டோம். அசேதனத்தில் மூழ்கி, கீழிறக்கம் என்னும் முறையில் இறங்கி பரிணாம வளர்ச்சியில் முன்னேறுகிறோம்.

இரண்டாம் பகுதி நிறைவற்றது

சாவித்ரிபவன் செய்திகள்

ஜீலை 2023 — டிசம்பர் 2023 நடைபெற்ற முக்கியமான நிகழ்வுகள்

ஜூலை 26ஆம் தேதியன்று டாக்டர் அலோக் பாண்டே அவர்கள் ஆரோவிலில் புதிதாக சேருவோர்களுக்காக The Ideal and Purpose of Auroville எனும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். இந்த காணொளியை YouTubeல் காணலாம். அதற்கான லிங்க்: <https://www.youtube.com/watch?v=4I3hqSBVZz4>

ஆகஸ்ட் 7ஆம் தேதியிலிருந்து 20ஆம் தேதி வரை இத்தாலிய நாட்டு ஒவியரான அக்னி என்பவர் சாவித்ரி காவியத்தின் நூல் இரண்டு காதை ஒன்று: உலக-ஏணி யில் இடம் பெற்றுள்ள வரிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரைந்திருந்தார். இதில் 191 ஒவியங்கள் இடம் பெற்றன. அக்னி அவர்கள் இத்தாலியிலுள்ள ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னை மையத்தை உருவாக்கியவர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆகஸ்ட் 12ஆம் தேதியன்று சாவித்ரி பவன் உருவாகக் காரணமாக இருந்த ஷ்ரத்தாவன் அவர்களை நினைவுகூறும் விதமாக ஆரோவிலின் அருள்வழிக் கல்வி மையத்தின் குழந்தைகள் திருமதி நிமிலா அருண் வழிகாட்டுதலில் இரு நாட்டிய நாடகங்களை வழங்கினார்கள். ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடும் பொருட்டு முதல் நாட்டிய நாடகம் To Please Sri Aurobindo என்ற தலைப்பிலும் இரண்டாவது நாட்டிய நாடகம் An Endless Beginning – Sri Aurobindo and The Mother as the Heralds of the Supermind என்ற தலைப்பிலும் நடத்தப்பட்டது. இந்த இரண்டு நாட்டிய நாடகங்களுக்கும் ஷ்ரத்தாவன் அவர்களின் ஒலிப்பதிவு பயன்படுத்தப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் 22: திரு. லேரி அவர்கள் Foundations of Sri Aurobindo's Philosophy in Savitri என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் தன்னுடைய ஆறாவது சொற்பொழிவை Supermind and the Life Divine எனும் தலைப்பில் வழங்கினார்.

ஆகஸ்ட் 23: டாக்டர் அலோக் பாண்டே அவர்கள் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் தெய்வீக வாழ்க்கை பற்றிய தன்னுடைய பயிற்சி முகாமின் இறுதி நாள் வகுப்பை சாவித்ரி பவனில் அளித்தார். ஆசிரமவாசிகளும் ஆரோவில் வாசிகளும் மற்ற அன்பர்களும் திரளாக வந்திருந்தனர்.

ஆகஸ்ட் 25 — 27 ஆரோவில் இலக்கிய விழாவின் இறுதி நாள் பகுதி சாவித்ரி பவனில் நடைபெற்றது.

விழாவின் முதல் பகுதியில் The Deliverance எனும் புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது. இப்புத்தகத்தை எழுதியவர் சரத் சந்தர சட்டோபாத்யாய். இதை மொழி பெயர்த்தவர் திலிப் குமார் ராய். இப்புத்தகம் ஸ்ரீஅரவிந்தரால் திருத்தப்பட்டது.

இரண்டாவது பகுதியாக டாக்டர் ஆனந்த ரெட்டியும் சராணி மண்டோல் கோசல் அவர்களும் Savitri and the Future Poetry எனும் தலைப்பில் உரையாடல் நிகழ்த்தினார்கள்.

மூன்றாவது பகுதியாக திரு.சம்பதானந்த மிஷ்ரா, சுதர்ஸன் ராமச்சந்திரன் மற்றும் லோபா முகர்ஜி ஆகியோர் The Secret of the Vedas என்ற தலைப்பில் உரையாடல் நடத்தினார்கள்.

விழாவின் நான்காவது பகுதியில் திரு.அனில்பரன் ராய் அவர்கள் எழுதிய Sanskrit Citations in The Life Divine எனும் புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது. டாக்டர் அலோக் பாண்டே அவர்கள் புத்தகத்தை வெளியிட்டார்.

விழாவின் இறுதிப் பகுதியாக டாக்டர் அலோக் பாண்டே அவர்களும் திரு.லேரி அவர்களும் The Life Divine and the Path of the Supramental மற்றும் Integral Yoga பற்றி உரையாற்றினார்கள்.

ஆகஸ்ட் 30 அன்று சாவித்ரி பவனின் கட்டிட வடிவமைப்பாளரும் பொறுப்பாளருமான திரு.ஹெல்முட் அவர்கள் சாவித்ரி பவன் வரலாறு பற்றி ஒரு power point presentation-ஐ வழங்கினார். இதில் சாவித்ரி பவன் பற்றிய பல அரிய தகவல்கள் இடம் பெற்றிருந்தன.

செப்டம்பர் 1 ஆம் தேதி தொடங்கி அந்த மாதம் முழுவதும் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் Transformational purification for integral health எனும் பயிற்சிப்பட்டறை தொடங்கப்பட்டது. வித்யானந் என்பவர் இதை நடத்தினார்.

செப்டம்பர் 6ஆம் தேதியன்று ஆரோவிலில் புதிதாக சேர்வோருக்கான Dream Divine Series-ன் பகுதியாக டாக்டர் அலோக் பாண்டே அவர்கள் The Path of Works எனும் தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

செப்டம்பர் 19 அன்று திரு.லேரி அவர்கள் Foundations of Sri Aurobindo's Philosophy in Savitri என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் தன்னுடைய மாதாந்திர சொற்பொழிவை The Occult Worlds எனும் தலைப்பில் வழங்கினார்.

செப்டம்பர் 19 மாலை 5.30 மணிக்கு மாத்ரி மந்திர் ஏரி பற்றிய ஒரு விளக்கக் கூட்டம் சங்கம் ஹாவில் நடை பெற்றது. திரளான் ஆரோவில் வாசிகள் இதில் பங்கேற்றனர்.

அக்டோபர் 27 அன்று திரு.லேரி அவர்கள் Foundations of Sri Aurobindo's Philosophy in Savitri என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் தன்னுடைய மாதாந்திர சொற்பொழிவை Ishwara-Shakti எனும் தலைப்பில் அளித்தார்.

நவம்பர் 1ம் தேதியன்று டாக்டர் அலோக் பாண்டே அவர்கள் Prosperity எனும் தலைப்பில் ஆரோவிலில் புதிதாக சேர விரும்புவர்களுக்கான கனவு தெய்வீகத் தொடர் நிகழ்ச்சியில் உரையாற்றினார்.

நவம்பர் 22ஆம் தேதியன்று The Mother's Mahasamadhi எனும் தலைப்பில் திரு.நாரத் அவர்களுடன் டாக்டர் அலோக் பாண்டே நடத்திய உரையாடலின் காணாலி இடம் பெற்றது.

நவம்பர் 25ஆம் தேதியன்று Foundations of Sri Aurobindo's Philosophy in Savitri என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் திரு.லேரி அவர்கள் தன்னுடைய மாதாந்திர சொற்பொழிவை The Realisation of Spiritual Self எனும் தலைப்பில் அளித்தார்.

திசம்பர் 6ஆம் தேதியன்று The Mother on Sri Aurobindo & The Mother on Sri Aurobindo's Mahasamadhi 5th Dec.1950 எனும் காணாலி இடம் பெற்றது.

திசம்பர் 22 அன்று கீதை ஜெயந்தி கொண்டாடப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சியில் பகவத் கீதை முழுவதும் பாராயணம் செய்யப்பட்டது.

டிசம்பர் 25 அன்று காலை 10.30 மணிக்கு கிறிஸ்துமதைக் கொண்டாடும் விதமாக பூரீ அரவிந்தரின் காயத்ரி மந்திரத்துடன் அமைதியான தியானம் நடைபெற்றது.

டிசம்பர் 29 ஆம் தேதியன்று திரு.லேரி அவர்கள் Foundations of Sri Aurobindo's Philosophy in Savitri என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் தன்னுடைய பத்தாவது மாதாந்திர சொற்பொழிவை *The Hard Truth of the Mankind's Lower Nature* எனும் தலைப்பில் அளித்தார்.

டிசம்பர் 31 அன்று நடுநிசி தியானம் நடைபெற்றது. கடந்த ஆண்டிற்கு நன்றி செலுத்தியும் புதிய ஆண்டை வரவேற்றும் இந்த தியானம் நடைபெற்றது.

சாவித்ரி பவனில் புதிய வகுப்புகள்:

1. நவம்பர் 18முதல் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் காலை 10 மணிக்கு Bases of Yoga எனும் புதிய வகுப்புதுவங்கப்பட்டுள்ளது.
2. அன்னையின் அஜெண்டா பற்றிய வகுப்பு டிசம்பர் 8 முதல் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் நடைபெறுகிறது.

சாவித்ரி பவன் பணிகளுக்கு உதவ

சாவித்ரி பவன் நன்கொடைகளையும் நல்லெண்ணம் கொண்டோரின் பொருளுதவியையுமே சார்ந்திருக்கிறது. சாவித்ரி பவன் கனவை நனவாக்க உதவும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

**நீங்கள் இந்தியாவில் வசிப்பவராக இருந்தால்
தங்களுடைய நன்கொடைகள் வருமானவரிச் சட்டம் செக்ஷன் 35
(i)(iii) யின் படி 100% வரிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.**

காசோலை அல்லது வரைவோலை (Cheque or DD): காசோலை மற்றும் வரைவோலைகள் Auroville Unity Fund எனும் பெயருக்கு எடுக்கப்பட்டு சாவித்ரி பவன் முகவரிக்கு அனுப்ப வேண்டுகிறோம்: Savitri Bhavan, Auroville 605101 Tamil Nadu. Phone 0413 262 2922.

வங்கி மூலம் செலுத்த: Auroville Unity Fund என்ற பெயருக்கு செலுத்தப்பட வேண்டும்.

**Acc. No. 10237876031 (80G or Ordinary Receipt) or
Auroville Unity Fund Acc. No. 31612623238
(for 100% tax relief under SSR),
State Bank of India, Branch code No. 0003160
IFSC code SBIN0003160 Auroville International Township.
Purpose: “SAVITRI BHAVAN”.**

குறிப்பு: தங்களது PAN எண்ணை தவறாது குறிப்பிட வேண்டுகிறோம். தங்கள் நன்கொடைகளை அனுப்பியவுடன் தவறாது சாவித்ரி பவனுக்கு தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

QR code உபயோகித்தால் வருமானவரி விலக்கு அளிக்கப்படும் ரசீது வழங்கப்பட மாட்டாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

**எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும்
சாவித்ரி பவன்,
ஆரோவில் 605101, தமிழ்நாடு
தொலைபேசி எண்: 0413 262 2922**

மின்னஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

இணையதள முகவரி: www.savitribhavan.org

“சாவித்ரி
உலகின்
திருஉருமாற்றத்திற்கான
மந்திரம்”

அன்னை